

O B Č I N A
Grad

Informativno glasilo Občine Grad

leto XVI

številka 44

avgust 2015

Športni center Vidonci

SPOŠTOVANE OBČANKE, CENJENI OBČANI!

Prva polovica leta 2015 je že za nami. In tu je že avgust, ko bomo zopet praznovali obletnico obstoja naše občine. Letošnja je že petnajsta. To pomeni, da je nekoč odločitev, da se ustanovijo majhne občine, bila pravilna. V vseh teh letih so se mimo nas vrstili različni dogodki. Eni so bili prijetni, eni pa tudi manj prijetni. Takšno je naše življenje, prepleteno z radostjo, srčnostjo in ljubeznijo, kakor tudi z žalostjo in bolečino. Pa sedaj v teh dopustniških in prazničnih dneh vsaj za trenutek pozabimo na vse te gobe in poiščimo roko sočloveka, da skupaj nadaljujemo pot. Verjamem, da sedanji čas ni naklonjen velikim potezam, pa vseeno ostanimo pozitivnih misli in vedrega pogleda na jutrišnji dan. Tudi drobni koraki lahko prehodijo dolgo pot. Pred nami je tudi praznik Marijinega Vnebovzetja oz. Velka meša, ko nam naj vera daje še dodatno moč, da prisluhnemo sebi in svojim bližnjim. Želim vam lepe poletne dneve in iskrene čestitke ob 15. občinskem prazniku.

vaša županja
Cvetka Ficko

DRAGE BRALKE, DRAGI BRALCI!

Poletje je letos res pravo poletje z vročino, sončnimi dnevi in vmesnimi ohladitvami. Tega se zagotovo najbolj veselijo otroci, ki se ohlajajo v domačih bazenčkih in dopustniki, ki se sproščajo ob morju ali kje drugje v hladni senci. V poletnem času smo vsi bolj sproščeni, raje se družimo in poklepetamo s prijatelji in znanci. In možnosti za druženje imamo v teh dneh v izobilju.

Pred nami je občinski praznik, ki nam v sklopu občinskih dni nudi več različnih prireditev, ki jih pripravljajo naša društva. Glavna praznovanja pa so še pred nami, tako občinska slavnostna seja kot največji župnijski praznik Vel'ka meša.

Praznovanj se je dotaknilo tudi naše glasilo. V njem boste kot vedno našli predstavitev dela občine in nagrajence ob občinskem prazniku. Letos ste bili občani povabljeni, da predlagate zaslužne občane za prejem občinskega priznanja. V glasilu vam predlagane nagrajence predstavljamo, prav tako pa prehojeno pod Prostovoljnega gasilskega društva Motovilci, ki je letos praznovalo 70 let obstoja. Še posebej predstavljamo Športno društvo Vidonci in razvoj njihovega športnega centra, ki je v občini najnovejša in največja pridobitev na področju športa. Mnogo dogodkov se je zgodilo v pomladnih in poletnih dneh, o katerih smo se razpisali in vas spomnili na dogajanje v občini. Prav pestro je bilo, tako po vaseh kot v šoli in vrtcu. Učenci so zaključili šolsko leto in veliko jih je doseglo lepe rezultate. Za svoj trud in pridnost bodo tudi učenci prejeli nagrado občine. Predstavljamo vam tudi zlatega maturanta in učenko Doris, ki je izdala zbirko svojih pesmi. Poleg njenih pesmi pa boste v glasilu našli tudi pesmi Štefke Bohar. Zaključujemo pa kot vedno z veselimi dogodki, ki so jih obogatili naši mladoporočenci in najmlajši občani, ki so letos pokukali na svet.

Po poletnem počitku in praznovanjih bo hitro prišla jesen, ki bo prinesla nove izzive in zagon za izpolnjevanje zastavljenih ciljev. V pisani jeseni se bomo veselili ponovnega zagona naše največje turistične pridobitve. S ponovnim izbruhom našega vulkana bodo na plan prihajale tudi že začrtane ideje in cilji, ki bodo obogatili in popestrili našo občino.

Ob praznovanju občinskega praznika vam vsem želim, da bi se veselo družili, spoznali kaj novega, se obogatili s kulturnimi drobtinami ter si popestrili poletne dni. Praznujte in se veselite življenja!

Danijela Krpič
glavna in odgovorna urednica

15. OBČINSKI PRAZNIK

Pred vrati je 15. občinski praznik Občine Grad. Bomo ponosni, da imamo svojo občino. Smo majhna občina, a naj velja rek »Velik si, kolikor imaš veliko srce!« To šteje in nekaj velja, vse ostalo so prazne besede. Tudi tokrat smo, skupaj z našimi društvi, ob tej priložnosti pripravili vsebinsko pestre in bogate prireditve, na katerih bo svojo dejavnost pokazalo veliko število naših občank in občanov. Prisrčno vas vabim, da se udeležite prireditev in s svojo prisotnostjo nagradite trud organizatorjev in nastopajočih. Še naprej obnavljamo in gradimo cestno omrežje, saniramo plazove, gradimo vodovodno omrežje, vzdržujemo pokopališča ter vsa ostala drobna dela, ki pripomorejo k lepšemu videzu naše občine. Trenutno poteka tudi sanacija Vulkanije in prenova sanitarij v Osnovni šoli Grad. Verjemite, da nam dela ne bo zmanjkalo, le denarja bo vse manj, pa tudi s tem bomo poskušali uresničevati vse naše potrebe in želje. Številna društva, ki trenutno delujejo v naši občini, si po najboljših močeh prizadevajo, da za svoje člane, kot tudi za vse ostale občane, pripravijo in organizirajo različne dejavnosti, ki temeljijo na izkušnjah članov društev, z osnovnim namenom druženja ljudi z enakimi ali s podobnimi interesi. Tudi letos smo za lažje izvajanje vseh programov društev v proračunu Občine Grad namenili sredstva za njihovo delovanje. Prav tako spodbujamo naše pridne študente z »razpisom stimulacije študentom.« Tudi na naraščaj nismo pozabili, kajti ob rojstvu otroka Občina daruje »novemu Občanu« 200 evrov.

V življenju se vsakodnevno srečujemo z dogodki in situacijami, ki na nas in naše življenje, zasebno ali poklicno, bolj ali manj vplivajo in ga tudi spreminjajo. Spremembe so bistven del življenja, sami pa se odločimo, ali nam bodo le-te služile kot podlaga za boljše odločanje v prihodnosti ali bodo neopazno zdrsnile mimo nas v preteklost in ostale le bežen spomin. Vzemimo si trenutek za razmislek o novem jutrišnjem zagonu. Naj bo trenutek za veselje in odiranje malodušja. Z odločnostjo in delavnostjo bomo življenje zmogli lažje, kot s tarnanjem in samopomilovanjem. Vabim vas k sodelovanju, da poveste svoje predloge, ideje, rešitve za naš skupni razvoj. Skupaj smo močnejši.

In ravno glede na množico različnih društev v naši občini sem prepričana, da lahko vsak izmed nas najde kakšno dejavnost, kjer lahko v prostem času sodeluje in se udeležuje pri tej dejavnosti in jo celo vodi ali organizira. In

prav druženja so tista, ki lahko nas, občane, še bolj povežejo, vsaj v določeni meri tako, kot so nas povezovala nekoč. Res je, da je v današnjem času to precej težje, a vendar najdemo voljo in našel se bo tudi čas za sodelovanje pri dejavnostih ali na prireditvah. Pojdimo v vse kotičke naše občine, obiščimo dogodke in se družimo tam, kjer se začuti duša naše identitete.

Še enkrat prisrčno vabljeni, da se že prav kmalu udeležite prireditev ob 15. občinskem prazniku, ki bo v športnem centru Vidonci, kjer bo svojemu namenu predano obnovljeno nogometno igrišče. V sklopu praznične prireditve in slavnostne seje bomo podelili tudi občinska priznanja občanom in društvom, ki so s svojimi dejanji še posebej prispevali k razvoju oz. prepoznavnosti naše občine. Zahvala in čestitka pa bo veljala tudi tistim, na katere stavimo v prihodnje, to so predvsem učenci, ki so dosegli posebne rezultate in dosežke in ne nazadnje tudi našim novorojenčkom.

Vsem občankam in občanom občine Grad iskreno čestitam ob občinskem prazniku ter želim prijetne poletne dni z obilico dobre volje in preporno nepozabnih trenutkov.

vaša županja Cvetka Ficko

Črpalnice na Dolnjih Slavečih (foto: D. Krpič)

ŠPORTNI CENTER VIDONCI

Skupina razgretih in navdušenih glav nas je 16. februarja 1996 na ustanovnem zboru sprejela sklep o ustanovitvi ŠPORTNEGA DRUŠTVA VIDONCI. Idejni vodja ustanovitve društva je bil Robert Kuzmič, ki je vsa leta tudi predsednik ŠD Vidonci. Kljub izselitvi iz domačega kraja in delu v tujini vsa leta vestno pomaga pri razvoju društva in izgradnji športnega centra ter pomaga pri zagotavljanju potrebnih sredstev za delovanje društva in doseganje zastavljenih ciljev in vizij.

Še istega leta 1996 se je rodila ideja o lastnem igrišču in začelo se je iskanje primerne lokacije. Izbrali smo lokacijo ob glavni cesti Vidonci – Kovačevci. Odkupili smo zemljišča za igrišče in začeli z njegovo izgradnjo - pripravo terena, navozom zemlje, ureditvijo škarpe, položitvijo

PRAZNOVANJA

drenažnih in PVC cevi za elektriko, sejanjem trave in urejanjem z valjarjem. Ponosno smo opazovali, kako igrišče zeleni in dobiva pravo podobo. Uredili smo okolico igrišča ter ob igrišču postavili ograjo. Nabavili smo tudi opremo za vzdrževanje igrišča. Nogometno sezono 1998/99 smo začeli igrati na domačem igrišču in vsi skupaj smo se veselili uspehov domače ekipe. Leta 2000 smo pridobili vso potrebno dokumentacijo in dovoljenje za izgradnjo slačilnic. Sklenili smo tudi vse potrebne pogodbe z izvajalci in nadzornikom del ter meseca julija začeli z izgradnjo slačilnic. Do konca leta 2000 je bil objekt v grobem stanju pod streho.

Prostovoljno delo na igrišču

Izgradnja slačilnic

Leta 2001 so slačilnice z vsakim dnem dobivale novo, lepšo podobo, prav tako pa celoten športni center. Nadaljevala so se gradbena dela na slačilnicah. Za potrebe igrišča pa so bile izdelane in postavljene kabine za rezervne igralce ob igrišču. V letu 2002 smo nadaljevali z izgradnjo slačilnic, saj smo namestili potrebno opremo. Izgradili smo tudi bazen za zbiranje meteorne vode. V tem letu smo se uspešno lotili tudi projekta Internet in na domači internetni strani začeli oglaševati o društvu in vasi Vidonci. Ustanovljena je bila mladinska sekcija društva, ki je zaradi velikega števila mladih članov takoj zaživela. S podporo društva so se mladinci lotili izgradnje mladinske sobe v podstrešnih prostorih slačilnic. Leta 2003 smo nabavili in usposobili namakalni sistem

za namakanje igrišča. Uredili smo tudi fasado na slačilnicah. Za potrebe delovanja in prireditev smo skupaj s PGD Vidonci nabavili nekaj zložljivih miz in klopi. Pred objektom smo uredili parkirni prostor in ga naslednje letu tudi asfaltirali. Leta 2004 so slačilnice dobile končno podobo. Ob njih smo postavili velik zidan kamin. V letu 2005 pa smo postavili tudi kotichek za najmlajše z igrali. Še istega leta pa se nam je izpolnila še ena želja – postavitve razsvetljave na igrišču in tako so člani KMN Vidonci lahko zaigrali nogomet tudi v večernih urah.

Večnamenski pokriti prostor

Leta 2006 smo praznovali 10 let delovanja ŠD Vidonci v lepo urejenem in vzdrževanem športnem centru. V naslednjih letih so potekala vzdrževalna dela v samem centru, dokončno smo uredili škarpo in parkirišče ob gozdu ter postavili leseno uto za shranjevanje materiala. Leta 2008 smo uredili vodovod in začeli z gradnjo pokrite terase oziroma večnamenskega prostora, ki bo služil za razne prireditve. Večnamenski pokriti prostor v velikosti 120 kvadratnih metrov smo predali svojemu namenu leta 2010. Vmes smo prenovili tudi zelenico na igrišču. Pojavile so se potrebe po hladilnici in tako smo leta 2012 začeli z gradnjo hladilnice. Naslednje leto je bila hladilnica dokončana. V istem letu smo prepleskali celoten objekt. V lanskem letu smo začeli razmišljati o izgradnji priročne kuhinje. Dobili pa smo tudi idejo o izgradnji igrišča z umetno travo in se prijavili na razpis Fundacije za šport za izgradnjo nogometnega igrišča z umetno travo. V začetku maja 2015 nas je razveselila pošta s strani Fundacije za šport, saj je bil naš projekt sprejet in bo sofinanciran. K delu smo pristopili takoj, izbrali izvajalca del ter skupaj z obema izvajalcema podjetjem Dengrad in podjetjem Junicus pripeljali podobo igrišča do take mere, da je v ponos vsem nam. Celotna investicija igrišča z umetno travo bo zaradi dodatnega obsega del kar za tretjino presešla planiran začetni obseg. Tako bo tretjino investicije pokrila Fundacija za šport, dobro tretjino naši prijatelji in donatorji iz Rusije, en del pa bo ostal nam, našim sponzorjem ter donatorjem. V tem času smo dokončali z gradnjo kuhinje in jo tudi v celoti opremili. Tako bo slavnostna seja prava prireditev za krst

nove kuhinje in otvoritev novega igrišča z umetno travo. S tem smo prišli do nekega vrhunca našega delovanja. Zmeraj po vrhuncu pa sledijo novi cilji in želje, saj smo po tem poznani.

Naše društvo šteje okrog 100 članov in je spoštovano v širši okolici. Športni center je gibalno vasi, je kraj, kjer se zbiramo, družimo in veselimo lepih trenutkov. V samem športnem centru se je v teh 19-ih letih odvilo veliko prireditvev mednarodnega, občinskega in vaškega značaja. V teh letih je bilo prispevano veliko število ur prostovoljnega dela s strani članov in vaščanov. Vsega tega ne bi bilo brez odločnega vodenja predsednika društva, ostalega vodstva društva ter podpore in pomoči vseh članov društva in ostalih vaščanov.

Zahvaljujemo se vsem donatorjem skozi celotno obdobje, Občini Grad za podporo pri našem delovanju vsa leta, Občini Puconci in OZ KMN Puconci ter vsem našim prijateljem in sponzorjem iz drugih držav – Rusije in Avstrije. Posebna zahvala pa je namenjena vsem članom društva in vaščanom, posebej pa predsedniku društva Robertu Kuzmiču. Hvala vam za vso podporo in pomoč.

Drugo leto praznujemo 20 let delovanja društva. Že sedaj vas vabimo na praznovanje te prireditve v naš športni center.

Melita Ficko Sapač

Fotografije: arhiv ŠD Vidonci

Razsvetljava na igrišču

Kuhinja in igrišče z umetno travo (foto: D. Krpič)

PRIZNANJA OBČINE GRAD

Na 7. redni seji Občinskega sveta Občine Grad (30. junija 2015) je bil sprejet sklep, da se letos ob občinskem prazniku podelijo zahvalne plakete:

- PGD Motovilci za aktivno delo na področju gasilstva in 70 let delovanja,
- Robertu Kuzmiču, ki je bil pobudnik in dejanski ustanovitelj Športnega društva Vidonci, za njegovo zavzeto delo v vasi Vidonci in tudi v širši okolici Občine Grad,
- Štefanu Gyergyeku za njegovo požrtvovalno delo in zavzetost pri vaškem delu ter gasilstvu,
- Mateju Ficko kot mlademu, aktivnemu vaščanu vasi Vidonci za pomoč in delo pri vaškem delu ter gasilstvu
- Doris Kovač, učenki 9. razreda OŠ Grad, za izdajo svojega prvenca, pesniške zbirke »Ko joče še nebo«.

Prav tako je bil sprejet sklep, da se nagradijo vse mamice iz naše občine, ki so v letu 2014 rodile ter uspešni učenci. Nagrajena društva in občani bodo plakete in priznanja prejeli na slavnostni seji.

Mihaela Žokš

70 LET PGD MOTOVILCI

Člani Prostovoljnega gasilskega društva Motovilci so v soboto, 6. junija, pripravili prireditev ob 70. obletnici delovanja društva.

70 let je minilo, odkar je bilo ustanovljeno prostovoljno društvo Motovilci. Ob tem jubileju so se v petek, 5. junija, spomnili vseh preminulih članov. Spomin na njih so počastili s položitvijo venca pred spominsko ploščo na vaško – gasilskem domu v Motovilcih in na pokopališču. V soboto, 6. junija, je v popoldanskih urah potekala osrednja slovesnost z gasilsko parado, na čelu katere je igrala Bakovska godba. Prireditve so se udeležili gasilci od blizu in daleč ter častni gosti: gasilski regijski povelj-

Proslava ob 70-letnici PGD Motovilci (foto: Jožica Šadl)

nik Pomurja in član GZ Slovenije, tovariš Dušan Utroša, predsednik Gasilske zveze Grad, tovariš Stanko Recek, poveljnik Gasilske zveze Grad, tovariš Milan Špilak ter županja Občine Grad, gospa Cvetka Ficko. Najbolj zaslužnim in aktivnim članom in društvom so bila podeljena priznanja in zahvale.

Na prireditvi je iz govorov gostov in predstavitve zgodovine bilo dobro razvidno, da so člani že v preteklosti bili zelo aktivni in zavzeti gasilci. Požarna obramba je delovala v Motovilcih že konec 19. stoletja, ko je takratni župan Matija Grah kupil dvokolesno ročno brizgalno znamke Walser. Za delo z brizgalno je občasno določil nekaj mož. Za shrambo so zgradili leseno orodjarno (»šprickamra«), ki je služila namenu vse do zgraditve gasilskega doma v letu 1966.

V času okupacije, leta 1943, je bila na pobudo takratnih oblastnikov sestavljena gasilska četa, ki ji je poveljeval Matija Pozvek, sicer vaški kovač, njen podpoveljnik pa je bil Matija Ferko. V razmeroma kratkem času je četa zaslovela na območju takratne občine Pertoča, pod okrilje katere je spadala tudi naša vas. Vendar četa takrat še ni bila registrirana. V jeseni leta 1945, ko je bila že organizirana okrajna gasilska uprava, je prišlo do ustanovitve. Društvu je predsedoval Anton Štertak. Ustanovljeno društvo je imelo vse možnosti za dobro delo, imelo je ročno brizgalno, nekaj metrov tlačnih cevi, primeren prostor za orodje in tudi dovolj članstva. Z leti so se člani lotili obnove oziroma predelave brizgalne iz enoosne ročne v dvoosno vprežno. Društvo je dobilo prve uniforme, ki so si jih člani prislužili s prostovoljnim delom pri gradnji murskosoboškega gasilskega doma. Društvo je dobilo prvega podčastnika. To je bil Franc Sočič, ki je več mandatih dob društvu poveljeval in je mnogo pripomogel pri izobraževanju članov društva. Tako je leta 1953 vso aktivno članstvo opravilo izpit za izprašanega gasilca.

Želja, da bi imeli svoje lastne prostore, pa je bila tako med vaščani kot tudi med člani gasilskega društva vedno večja. Zato je društvo v letih 1959 in 1960 priskrbelo parcelo in začelo urejati lokacijsko in gradbeno dokumentacijo. Člani, trdno odločeni, da bodo zgradili svoj gasilski dom, so skupaj z vaščani začeli s prvimi prostovoljnimi deli. Prispevali so drva za žganje opeke in sami izdelali 20.000 kosov opeke. Z namenom, da bi zbrali tudi kaj finančnih sredstev za gradnjo doma, so leta 1961 priredili »Borovo gostüvanje«. Leta 1965 je bil gasilski dom z 80% prostovoljnim delom zgrajen.

V letu 1967 je društvo priskrbelo svojo prvo 400-litrsko motorno brizgalno Ziegler z vsemi potrebnimi cevmi. Konec leta 1972 je društvo štelo 25 aktivnih in 30 podpornih članov, od tega 2 podčastnika in 15 izprašanih gasilcev. Pod vodstvom predsednika Krenos Štefana so leta 1974 začeli z akcijo za razvitje društvenega praporja, katerega so leta 1975 tudi dobili.

V društvu pa so poleg opreme dobro skrbeli tudi za člane in podmladek. Ustanovili so pionirsko enoto, ki je leta 1978 dosegla 1. mesto na medobčinskem tekmovanju v Beltincih. Za nagrado so dobili letovanje na Debelem Rtiču.

Ekipa članov in pionirjev okrog leta 1980 (foto: arhiv PGD Motovilci)

V letu 1980 je bilo kupljeno orodno vozilo. Dve leti kasneje je prišlo do zamenjave 400-litrške motorne brizgalne z 800-litrško, leta 1983 pa so priskrbeli še eno 800-litrško brizgalno.

Potrebno je omeniti, da je društvo v času svojega delovanja dalo tudi dva sektorska poveljnika, Franca Sočiča in Jožefa Frumna, ki sta vrsto let uspešno vodila društva v sektorju Grad.

Prevzem avtomobila leta 1980 (foto: arhiv PGD Motovilci)

Parcela pri gasilskem domu je bila povečana za približno 400 kvadratnih metrov. Na tej parceli je zraslo poslopje, v katerem je med drugim tudi večnamenska dvorana, ki služi potrebam celotne vasi. V letu 1998 je društvo razvilo tudi nov, slovenski prapor. Kupljeno je bilo novo orodno vozilo GV-1 znamke Volkswagen LT-35, ustrezno predelano ter predano svojemu namenu v letu 2002. V zadnjih letih največ vlagajo v izobraževanje članov, saj je le-to nepogrešljivo pri izvajanju gasilske dejavnosti. Stalno se izpopolnjuje tudi zaščitna in reševalna oprema. Tako so bile v zadnjih letih nabavljene zaščitne obleke, dihalni aparati ter kar nekaj drobnega orodja in opreme. Ker pa za vse te novosti vozilo več ni imelo primerne prostora, so se odločili nabaviti novo, sodobno vozilo. Tako so v letu 2011 nabavili vozilo GVV-1 Iveco. Za potrebe novega vozila so predelali garažne prostore ter poskrbeli za notranjo podobo gasilskega doma.

Na pobudo članov in vse pogostejših naravnih nesreč se je društvo leta 2013 odločilo za nakup defibrilatorja in potopne črpalke. Ker pa sredstev ni bilo zadosti, so se odločili, da bodo organizirali dobrodelno prireditvev. Z donacijami sponzorjev, prostovoljnimi prispevki in prireditvijo so zbrali dovolj denarja in tako dosegli še en zastavljen cilj ter za vse vaščane k svoji opremi dodali še dva zelo pomembna aparata. V vseh teh letih delovanja gasilskega društva so člani aktivni tudi na tekmovalnem področju. Od samih začetkov ima društvo člane A, leta 2002 so se jim pridružile še članice A in pred nekaj leti tudi člani B. Ker se dobro zavedajo, kako pomembno je vključevanje mladih v gasilstvo, so se leta 2013 začele pojavljati prve ideje, želje o ustanovitvi otroških enot. Odziv je bil zelo dober in tako se lahko danes pohvalijo z ekipo pionirjev in mladincev, ki se dobro pripravljata na nadaljnje delo v gasilskem poslanstvu.

Alenka Fujs

Člani A na tekmovalju v Korovcih okrog leta 1981 (foto: arhiv PGD Motovilci)

ROBERT KUZMIČ

Športno društvo Vidonci je predlagalo za občinsko priznanje Roberta Kuzmiča. Pod razlogi za predlog je društvo navedlo naslednje:

Robert Kuzmič je svoja leta do odhoda v Ljubljano preživel na naslovu Vidonci 140. Bil je pobudnik in dejanski ustanovitelj Športnega društva Vidonci leta 1996. Že pred letom 1996 je bil aktiven v vasi in pri pripravi vsega potrebnega za ustanovitev društva. Z ustanovitvijo društva pa si je skupaj s člani načrtovali, da se smejo načrti.

Robert je s pomočjo članov društva v vseh teh letih uspel pripeljati ŠD Vidonci na zemljevid najbolj uspešnih društev v okolici in tudi širše. S svojo vnemo, delavnostjo in vedno novimi idejami smo mu člani društva sledili pri vseh projektih. V slabih 20-ih letih obstoja društva se je zgradila infrastruktura v vrednosti preko 150 tisoč evrov in kot trenutna pika na i še sedaj izgradnja nogometnega igrišča z umetno travo.

S svojimi poznanstvi, ki jih je spletel v tujini, predvsem v Rusiji, nam je že večkrat pripeljal prijatelje iz Rusije, ki so spoznali lepote naše občine in Pomurja. V sklopu tega so bili organizirani sprejemi na Občini Grad za goste in tudi v drugih krajih Slovenije. Je oseba, ki zmeraj pomaga vaščanom in tudi drugim ob težavah z nasveti ter predlogi za rešitev le-teh. Športni center v Vidoncih je gibalo dogajanja v vasi ter ob prireditvah, ki se odvijajo v njem.

Ambicioznost in napredek društva ter predvsem dobri oz. pristni medsebojni odnosi so njegov moto, ki se je nalezal vseh nas. Njegova motiviranost za razvoj društva in s tem celotne vasi ne pozna meja. To je dokazano z uspehom na razpisu Fundacije za šport in izgradnjo nogometnega igrišča z umetno travo, kjer je s pridom izkoristil vsa poznanstva in pridobil velik del finančnih sredstev.

ŠD Vidonci je po zaslugi Roberta Kuzmiča postalo prepoznavno v širši okolici kot društvo, ki ve, kaj si želi in ki je organizirano kot društva morajo biti. ŠD Vidonci in s tem tudi Občina Grad se lahko s ponosom predstavimo celotni državi na področju infrastrukture in uspehov. Glede na vse navedeno meni celotni upravni odbor ŠD Vidonci, vaški predsednik in oba izvoljena svetnika, da si Robert Kuzmič zasluži priznanje Občine Grad za celotno do sedaj opravljeno delo v korist društva in širše skupnosti. *Predlagatelj: upravni odbor ŠD Vidonci s članstvom, vaški predsednik z odborniki in izvoljena svetnika vasi Vidonci.*

Prejemnika občinskega priznanja, Roberta Kuzmiča, vam na kratko predstavljamo v intervjuju.

Robert Kuzmič

Kako se počutiš oz. kaj ti pomeni prejem občinskega priznanja?

To priznanje mi pomeni potrditev tega, da smo v okviru društva dosegli zastavljene cilje, in danes sem zelo ponosen tako na športni objekt kot na člane društva in prepoznavnost tako društva kot vasi v širši okolice Slovenije in med našimi prijatelji v tujini.

Kje delaš in kaj so tvoje naloge v podjetju?

Od aprila 2014 sem direktor prodaje za skupino podjetij Iskratel, ki je visokotehnološko izvozno podjetje na področju infokomunikacij in se zadnje čase uveljavlja tudi na področju infrastrukturnih projektov. Moja osnovna naloga je zagotoviti obseg prodaje, ki omogoča normalno poslovanje podjetja in doseganje zastavljenega poslovnega plana.

V par stavkih opiši poslovni svet v bivših ruskih republikah.

To so države, ki so bolj ali manj še vedno v tranziciji in zato predstavljajo priložnost za razvoj poslov na raznih področjih. Večino podjetij je še zmeraj v državni lasti, zato je ključno sodelovanje z državnimi institucijami, ministri in vlado. Zato so zelo pomembne tudi meddržavne komisije ter podpora slovenske vlade pri poslovanju s temi državami. Za uspeh na teh trgih je pomembno poznavanje lokalne specifikke, mentalitete, kulture, vere, zgodovine in predvsem vztrajnost, saj čas v teh državah, razen v Rusiji, teče bistveno počasneje. Za poslovni uspeh je potrebna dobra analiza trga, lokalni partner in dober poslovni načrt. Moram pa omeniti rizike, ki so v teh državah bistveno večji od evropskih in jih je potrebno sproti spremljati ter obvladovati. Ključnega pomena je tukaj Rusija, ki ima še vedno glavni vpliv na delovanje v bivših republikah Sovjetske zveze. Z Rusijo poslujemo že več desetletij in je eden naših ključnih trgov, lahko rečem celo eden strateških za naše podjetje. Jaz poslujem z Rusi že več deset let, pri tem sem zadnjih osem let živel z družino v Moskvi. Začel sem kot podpora ruski prodaji iz Slovenije, nato sem se čez dve leti preselil v Moskvo in delal kot prodajalec za centralno rusko regijo. Zadnjih pet let sem bil direktor predstavništva v Rusiji.

Si imel kakšne izrazito pozitivne ali pa izrazito negativne izkušnje pri svojem delu v tem delu sveta?

Glavna pozitivna izkušnja je ta, da so me kot Slovenca in celo še bolj kot bivšega Jugoslovana hitro in dobro sprejeli, kar je v poslovnem svetu ključnega pomena. Kot negativno izkušnjo lahko navedem izredno dolgo, v določenih državah tudi več kot eno leto, usklajevanje poslov, ko so zadeve načeloma že vse dogovorjene ter plačilna nedisciplina.

Kaj ti pomeni uspešno delovanje ŠD Vidonci do sedaj in kako vidiš nadaljnji razvoj društva?

To mi pomeni osebno zadovoljstvo in potrditev, da smo pravilno zastavili cilje in vizijo, ki jo uspešno izvajamo. Hkrati mi društvo omogoča stik z domačim krajem, ožjo ter širšo okolico. Zato si bom tudi v bodoče prizadeval, da se bo društvo razvijalo, delovalo v skladu s cilji in pričakovanji članov in okolice ter služilo svojemu namenu. V zahtevnem obdobju, v katerem sedaj živimo, je tako za mlade kot tudi ostalo populacijo društvo še toliko bolj pomembno, da se ljudje družijo, sproščajo, motivirajo...

Kako vidiš razvoj Slovenije in predvsem občine Grad ter kakšne imaš morebitne predloge za uspešnejši razvoj lokalne skupnosti?

Za razvoj Slovenije je po mojem mnenju ključno to, da se tako regije kot razna združenja in podjetja čim bolj združijo in navzven nastopijo s skupnimi cilji in interesi, saj smo v evropskem in svetovnem merilu ter konkurenčni borbi vsak zase premajhni, da bi bili uspešni. Zato velja enako tudi za našo občino, ki mora skupaj s širšo okolico pripraviti pogoje za rast na področju turizma, poljedelstva ter manjših in srednjih podjetij.

Mitja Sapač

Robert s svojo družino (foto: arhiv družine Kuzmič)

ŠTEFAN GYERGYEK

Štefan Gyergyek iz Vidonec že drugi mandat kot vaški predsednik zavzeto in odgovorno opravlja to zaupano nalogo. Rodil se je 25. 10. 1956 v Radovcih. Sedaj je poročen, oče ene hčerke in s svojo družino živi v Vidoncih.

Štefan Gyergyek (foto: M. Žokš)

Kruh si je začel služiti kot tesar pri podjetju Pomgrad, katero pa ga je potem tudi pošiljalo na delo v svet in sicer v Avstrijo, Madžarsko in tudi v Irak. Sedaj je zelo aktiven v vasi in se trudi za skupno dobro. Sam pravi, da je zelo hvaležen svojim vaščanom za zaupano delo in hkrati tudi, da so pripravljeni na sodelovanje, kajti le s skupnimi močmi bodo lahko naredili največ, »eden sam ne more.« Hkrati se zahvaljuje za vso požrtvovalno delo g. Volfu, ki ga kot hišnik opravi na pokopališču, ker so vaščani zelo zadovoljni z njegovim delom. Kot vaški predsednik pa se zahvaljuje tudi g. Robertu Kuzmiču za vsestransko pomoč v vasi Vidonci. Tudi v prihodnosti si želi, da bi vsi skupaj sodelovali in gradili vas.

Štefanu zelo veliko pomenijo vrednote, kot so poštenost, spoštovanje, iskrenost. V prostem času rad nabira gobe, pa tudi gospodinjska dela mu niso tuja, kajti z veseljem kuha in vrtnari.

Mihaela Žökš

MATEJ FICKO

Mladi vaščan Vidonec se je odločil, da bo aktivno in zavzeto pomagal svoji domači vasi. Pridnost in želja po pomaganju sta ga tudi vodila, da se je odločil za kandidaturo za občinskega svetnika vasi Vidonci. Zahvaljuje se vaščanom »za zaupanje in podporo«.

Rodil se je 19. 12. 1994 v Murski Soboti. Po poklicu je gimnazijski maturant, vpisan na študij agrarne ekonomike. V prostem času rad pomaga doma na kmetiji, nekaj časa tudi namenja gasilstvu in je v vasi vedno pripravljen, kot se temu pravi po gasilsko, »na pomoč«. V življenju mu največ pomenijo iskrenost in pristni medsebojni odnosi. Veseli ga delo z ljudmi in zato tudi želi, da bi vsi vaščani skupaj sodelovali in se družili.

Mihaela Žökš

Matej Ficko (foto: M. Žökš)

DORIS KOVAČ

Prvenec pesniške zbirke devetošolke Doris Kovač od Grada

./.../ »Kaj bi morali storiti, da svetloba večna bi sijala, vsem brezupnejšem ljubezni dala ... Mlade stranpotneže na pravo pot bi pripeljala?« (Doris Kovač)

Svetlobo skorajšnje poletne noči, sijoče na pravi poti, je izpod peresa devetošolke OŠ Grad, Doris Kovač, zagledal njen pesniški prvenec »Ko joče še nebo«. Pesniško ustvarjanje mlade avtorice je sad dela več let, zagotovo pa je to tudi prostor njene intimnosti, ki ga je z izidom pesniške zbirke dovolila deliti z nami. V prijetnem literarnem večeru, 2. junija, ki je potekal na gradu v poročni dvorani, so bili stih njene poezije za vselej odkriti.

Doris Kovač, mlada pesnica od Grada (foto: Vanda Kovač)

Doris Kovač, učenka 9. razreda OŠ Grad, je pred odhodom v srednjo šolo pod mentorstvom učiteljice slovenščine Marije Štesl izdala pesniško zbirko z naslovom »Ko joče še nebo«. Njene pesmi so sad dela večih let, saj se je Doris že zelo zgodaj zatekala v poezijo in sanjske svetove, ki jih je največ odkrivala v naravi in okolju okrog sebe.

Pri Doris gre za krajšo zbirko avtorskih pesmi, ki so v večini odraz trenutnih razpoloženj, nerazumevanja, vprašanj, zatekanj v naravo ... prežeti z enim in edinim čustvom: ljubeznijo. Pesniška zbirka je sestavljena iz petih sklopov, ki bralcu odkrivajo raznorazna vprašanja in odgovore na življenjska vprašanja. To so: Moje zgodbe, Ljubezenske, Vprašanja, V šoli življenja in Neke druge zgodbe. Z dvema stavkoma: »Celotna pesniška zbirka je kot bodeča vrtnica za tistega, ki jo utrga.« Svet tam zunaj je namreč velikokrat krut, temačen in boleč. Posameznik, ki ni dovolj močan, lahko zlahka zaide in se ne zmore pobrati nazaj. Pokazati in zbrati je treba veliko novih moči, da vstane in gre naprej. Tudi narava ni vedno tista, ki bi človeka razu-

mela, kajti tudi človek velikokrat ne zna prisluhniti njej. Vsaka taka preizkušnja pa zagotovo prinese pravo »šolo življenja«.

Predstavitve pesniške zbirke, v obliki literarnega večera, je potekala 2. junija na gradu v poročni dvorani. Branje poezije sta spremljala tudi glasba in petje učencev OŠ Grad: Kaje Šparaš, Tomaža Ficka, Neže in Maje Klement in Špele Cör. Dogodek sta s svojim obiskom, poleg učencev, učiteljev, Dorisinih domačih in drugih obiskovalcev, počastila tudi ravnatelj OŠ Grad Viktor Navotnik in županja občine Grad Cvetka Ficko. Slednja je mladi poetinji ob koncu tudi čestitala in ji podelila majhen spomin na ta dogodek – v želji, da bi se njeno pesniško tkanje nadaljevalo še naprej in bi iz njenih misli, razpoloženj in idej nastajali še novi verzi.

Kajti kot je povedal in zapisal v predgovoru mladi avtorici sorojak, pesnik Vincetič: »Recepta za pisanje pravih pesmi ni. Treba je mnogo brati, se učiti od drugih pesnikov in čakati, da pesem dozori.« Naj bo to prava pot za Doris ter obilno žetev tudi vnaprej.

Nino Gumilar

Bakla na dnu morja

Tiho je morje, hlastajoče za vsem,
kar v valove dobi,
vali, vali, na dno potopiti želi ...

Goreča bakla tiho tone tja, na dno morja.
Njen plamen počasi v globinah ugaša,
sloves njen s sabo odnaša.

V večni tišini prostora za plamen ni,
bližje je dnu, vse manj plamen žari,
na dnu pa ugasne in tiho zaspi.

Tiho zdaj v globinah spi,
niti šum vode je ne zbudi,
tiho spi, nič več je ne zbudi ...

Na dnu zdaj voda jo slavno zaliva,
počasi vse pore ji pesek zakriva,
njeno obličje nerazpoznavne poteze dobiva.

Ona bo dolga tam leta ležala,
voda jo bo hladila,
poslednjo iskro ugasnila ...

Les nekoč ponosne bakle
na dnu zdaj spi,
tam med koralami trohni ...

Doris Kovač

USPEHI UČENCEV

Tudi v šolskem letu 2014/15 je veliko učencev OŠ Grad doseglo lepe uspehe na državnih tekmovanjih, na literarnem in športnem področju ter doseglo srebrna priznanja in druge nagrade v znanju. Uspešni so bili tudi učenci iz naše občine, ki obiskujejo okoliške osnovne šole in so dosegli zlata in srebrna priznanja.

Vsem učencem izrekamo iskrene čestitke z željo, da bodo še naprej posegali po znanju in dosegali uspehe na številnih področjih.

Knjižna nagrada ob izdaji svojega prvenca, pesniške zbirke »Ko joče še nebo«:

- **Doris Kovač, Grad 107, 9264 Grad (9. r.)**

Knjižna nagrada za osvojeni naslov državne prvakinje v karateju:

- **Sabrina Šarkezi, Vadarci 92, 9265 Bodonci (9. r.)**

Knjižna nagrada za osvojeno 2. mesto na državnem prvenstvu v karateju:

- **Vanesa Šarkezi, Vadarci 92, 9265 Bodonci (9. r.)**

Diamantni kenguru za osvojena priznanja na tekmovanju Mednarodni matematični kenguru v vseh letih osnovnošolskega izobraževanja

- **Dušan Sukič, Motovilci 18, 9264 Grad (9. r.)**

Literarni natečaji:

- **Laura Farič, Vidonci 45/a, 9264 Grad (9. r.)** – uvrstitev med 15 najboljših na mednarodnem literarnem natečaju Mladinskega sveta Slovenije med Avstrijo, Italijo in Slovenijo na temo Pobuda.si s pesmijo Če županja bi postala.
- **Evelina Gomboc, Vidonci 42, 9264 Grad (9. r.)** – uvrstitev med 15 najboljših na mednarodnem literarnem natečaju Mladinskega sveta Slovenije med Avstrijo, Italijo in Slovenijo na temo Pobuda.si s pesmijo Ko bom velika.
- **Saša Kovač, Otovci 1/a, 9202 Mačkovci (9. r.)** – uvrstitev med 15 najboljših na mednarodnem literarnem natečaju Mladinskega sveta Slovenije med Avstrijo, Italijo in Slovenijo na temo Pobuda.si z razmišljanjem Prihodnost bo lepša.

Srebrno priznanje na natečaju Slovenščina ima dolg jezik za film Ljubezen premaga vse težave po besedilu F. Lainščka, Bara Bara:

- **David Sukič, Kovačevci 6, 9264 Grad (9. r.)**
- **Evelina Gomboc, Vidonci 42, 9264 Grad (9. r.)**
- **Laura Farič, Vidonci 45/a, 9264 Grad (9. r.)**
- **Saša Kovač, Otovci 1/a, 9202 Mačkovci (9. r.)**

Priznanje in knjižna nagrada društva RAKMO na temo Reševanje konfliktov z vrstniško mediacijo:

- **David Sukič, Kovačevci 6, 9264 Grad (9. r.)**
- **Evelina Gomboc, Vidonci 42, 9264 Grad (9. r.)**
- **Laura Farič, Vidonci 45/a, 9264 Grad (9. r.)**
- **Kaja Šparaš, Radovci 58, 9264 Grad (9. r.)**

Društvo RAKMO je učencem pod vodstvom mentorja Izidorja podelilo tudi kape. Prejeli so jih:

- Rok Horvat, Vidonci 35, 9264 Grad (9. r.)
- Vanesa Šarkezi, Vadarci 92, 9265 Bodonci (9. r.)
- Sabrina Šarkezi, Vadarci 92, 9265 Bodonci (9. r.)
- Lara Valec, Motovilci 37, 9264 Grad (9. r.)

Srebrno priznanje v znanju nemškega jezika:

- Dušan Sukič, Motovilci 18, 9264 Grad (9. r.)
- Rok Horvat, Vidonci 35, 9264 Grad (9. r.)

Srebrno Stefanovo priznanje iz fizike:

- Dušan Sukič, Motovilci 18, 9264 Grad (9. r.)

Srebrno priznanje na tekmovanju iz vesele šole:

- Zarja Škaper, Grad 21, 9264 Grad (6. r.)
- Tilen Bačič, Grad 133/a, 9264 Grad (4. r.)
- Tina Celec, Radovci 49/a, 9264 Grad (4. r.)
- Rok Cör, Kovačevci 32, 9264 Grad (4. r.)
- Ana Luša Časar, Kruplivnik 86/a, 9264 Grad (4. r.)

Priznanje in knjižno nagrado za 9 let zvestobe bralni znački:

- Dušan Sukič, Motovilci 18, 9264 Grad (9. r.)
- Laura Farič, Vidonci 45/a, 9264 Grad (9. r.)
- Aleš Abraham, Grad 60, 9264 Grad (9. r.)
- Doris Kovač, Grad 107, 9264 Grad (9. r.)
- Saša Kovač, Otovci 1/a, 9202 Mačkovci (9. r.)

Zlato in srebrno Vegovo priznanje na državnem tekmovanju iz matematike:

- Teja Sapač, Vidonci 107, 9264 Grad (7. r. OŠ Puconci)

Zlato priznanje za nagrajene likovne izdelke na 47. razstavi Likovni svet otrok 2015:

- Teja Sapač, Vidonci 107, 9264 Grad (7. r. OŠ Puconci)

ŠPORTNI USPEHI

V zimskem delu šolskega leta so se učenci OŠ Grad skupaj z mentorico udeležili šolskih športnih tekmovanj. V mesecu februarju so se udeležili osnovnošolskega tekmovanja v smučanju - veleslalom.

Na področnem tekmovanju PC Podravje in PC Pomurje so učenci OŠ Grad zasedli naslednja mesta: Nives Kočar - 12. mesto pri mlajših deklicah, Vita Čurman - 11. mesto pri mlajših deklicah, Laura Farič - 19. mesto pri starejših deklicah in Tomi Celec - 29. mesto pri starejših dečkih.

Spomladi, meseca maja, je bilo na sporedu medobčinsko tekmovanje iz atletike posamezno, ki se je odvijalo na OŠ I v Murški Soboti. Našo šolo je zastopalo 15 učencev, ki so dosegli naslednje rezultate:

kategorija starejši dečki:

- Tadej Gregjek - 2. mesto v disciplini met vorteksa
- David Sukič - 3. mesto v disciplini met vorteksa
- Aleš Abraham - 4. mesto v disciplini skok v daljino
- Dušan Sukič - 4. mesto v disciplini tek na 60m
- Luka Marič - 8. mesto v disciplini tek na 300m
- Denis Pelcar - 7. mesto v disciplini met vorteksa

kategorija starejše deklice:

- Melanie Ferko - 2. mesto v disciplini skok v daljino
- Evelina Gomboc - 7. mesto v disciplini suvanje krogle
- Kaja Šparaš - 9. mesto v disciplini suvanje krogle
- Tina Gjergjek - 2. mesto v disciplini met vorteksa
- Tjaša Gumilar - 10. mesto v disciplini skok v daljino
- Ines Šišič - 8. mesto v disciplini suvanje krogle

kategorija mlajši dečki:

- Dominik Šlemer - 3. mesto v disciplini tek na 600m

kategorija mlajše deklice:

- Ema Horvat - 1. mesto v disciplini skok v daljino.

Ema Horvat - 1. mesto v skoku v daljino

Tadej Gjergjek (2. mesto) in David Sukič (3. mesto) v metu vorteksa

Naprej na področno tekmovanje iz atletike posamično se je uvrstilo 7 učencev. Dosegli so naslednje rezultate:

kategorija starejši dečki:

- Tadej Gregjek - 3. mesto v disciplini met vorteksa
- David Sukič - 4. mesto v disciplini met vorteksa
- Aleš Abraham - 10. mesto v disciplini skok v daljino

kategorija starejše deklice:

- Melanie Ferko - 10. mesto v disciplini skok v daljino
- Tina Gjergjek - 2. mesto v disciplini met vorteksa

kategorija mlajši dečki:

- Dominik Šlemer – 3. mesto v disciplini tek na 600m

kategorija mlajše deklice:

- Ema Horvat – 1. mesto v disciplini skok v daljino.

Učiteljica športne vzgoje Anita Horvat

Fotografije: Anita Horvat

Melanie Ferko – 2. mesto v skoku v daljino

Dominik Šlemer – 3. mesto v teku na 600 m

Tina Gjergjek – 2. mesto v metu vorteksa

LITERARNI DOSEŽKI DEVETOŠOLCEV

Devetošolci smo bili letos zelo delavni. Učenke Laura Farič, Evelina Gomboc in Saša Kovač so se s pesmimi in razmišljanjem uvrstile med petnajst najboljših v okviru evropskega natečaja Mladinskega sveta Slovenije, na katerem so sodelovale Avstrija, Italija in Slovenija. Učenci Laura Farič, Evelina Gomboc, Saša Kovač in David Sukič so za film, posnet po besedilu Ferija Lainščka Bara Bara v okviru natečaja Slovenščina ima dolg jezik osvojili srebrno priznanje. Učenci Laura Farič, Evelina Gomboc, Saša Kovač in David Sukič so prejeli priznanja in knjižne nagrade društva Rakmo za filmček na temo Reševanje konfliktov z vrstniško mediacijo.

Vsi učenci 9. razreda smo pisali razmišljanja, pesmi in uganke na temo Avtocesta, pot v prihodnost pod okriljem Darsa, vsi učenci smo sodelovali tudi na natečaju Združeni v miru na pobudo evroposlancev. Doris Kovač je s pesmijo Šopek vrtnic sodelovala na prireditvi Naš mali kraj v Murskem Središču na Hrvaškem. Z deklamacijo se je tam predstavila Evelina Gomboc, z glasbeno točko pa Vanesa in Sabrina Šarkezi ter osmošolec Tomaž Ficko. Doris Kovač je sodelovala tudi na natečaju mladih pesnikov Župančičeve frulice 2015. Evelina Gomboc je osvojila nagrado Zavoda za šolstvo OE Murska Sobota na temo Nikoli več vojne.

Najbolj pa smo seveda ponosni na sošolko Doris Kovač, ki je naša mala pesnica. Že nekaj let svoje misli in občutja kuje v verze in rime. Letos se je odločila, da jih bo delila z nami. Tako je nastala zbirka pesmic z naslovom Ko joče še nebo. Zbirka ima pet ciklov: Moje zgodbe, Ljubezenske, Vprašanja, O šoli življenja in Neke druge zgodbe. Doris je pesmi predstavila na literarnem večeru v koncertni dvorani našega gradu. Literarni večer je umetniško povezoval učitelj Nino Gumilar, z glasbenimi točkami pa so večer popestrili »naši« glasbeniki. Če se večera niste udeležili, vam za pokušino ponujamo eno njenih pesmi.

Učenci 9. razreda OŠ Grad

Doris Kovač je po predstavitvi svojih pesmi prejela knjižno darilo (foto: Stanka Dešnik)

Besede ubijajo

Beseda boli bolj kot rana, ki jo nož zareže v srce.
Beseda je strupena kača ...

Beseda je ta, ki spravi te v jok,
tista, ki se dobra z dobrim, slaba s slabim vrača ...

Včasih fantje z noži zbadali so se,
bolelo je, a dolgo ne.

Danes z besedami se bičamo ...

Okrog srca se zbirajo,
se ostro vanj zarijejo in kljuvajo.
V srcu se obračajo,
celega okužijo,
da še dušo vnamejo.

Vse besede se dotaknejo srca,
okoli se ovijejo, kot strupena kača so.

Okrog srca se plazijo, vedno bolj ga stiskajo ...

Ko s strupom se napolnijo,
z vso silo brizgajo, prijaznost vso ubijejo.

Zdravila za strup poiskati ne znam,
s solzami le še bolj prosto pot jim dam.

Doris Kovač

LONČARSTVO ŽE V 1. TRIADI

Glina je material, ki ga najdemo v naravi in so ga oblikovali že naši predniki. Žgana glina je pravzaprav tudi eden najbolj obstojnih materialov na Zemlji. Je zelo uporaben in priporočljiv material za izvajanje kiparstva, saj zaradi svoje specifikke omogoča izvedbo raznolikih likovnih nalog.

Izdelki »bodočih mojstrov« - učencev 1. triade OŠ Grad (foto: M. Recek)

Lončarstvo ima na OŠ Grad že dolgoletno tradicijo. Pred leti pa smo začeli s krožkom že v 1. triadi. Vsako leto se h krožku prijavi več učencev, kar kaže na to, da učenci

želijo ustvarjati in si tako razvijati ustvarjalnost in domišljijo. V šolskem letu 2014/15 so bili učenci nižje stopnje razdeljeni v dve skupini, in sicer v skupino začetnikov in v skupino, ki je krožek obiskovala že prej. In slednji so se na koncu šolskega leta poskusili z delom na vretenu. Nastali so izdelki, ki so mogoče prvi v vrsti izdelkov »bodočih mojstrov« lončarstva.

Mentorica Metka Recek

OB 70-LETNICI KONCA 2. SV. VOJNE

VOJNA UBIJA

Srebrenica! Vas groze in žalosti!

11. julija 1995 so tam ubili več kot 8.000 Muslimanov. Redkokateri se je rešil. Med njimi je tudi moj sosed Ahmed. Večkrat se pogovarjava o teh časih.

Star je bil 17 let.

Bilo je poletje. Z bratcem sta se igrala na dvorišču, mama je pripravljala kosilo, oče je šel iskat službo v bližnjo okolico ... Jutro, obsijano s soncem in žvrgolenjem ptic, je bilo eno najlepših a hkrati tudi najbolj žalostno jutro Ahmedovega življenja. Jutro, ko je zadnjič videl očeta, mlajšega bratca in mamo.

Mora se je začela, ko je nenadoma zaslišal strel.

Njegov bratec!

Padel je po tleh!

Ves preplašen je stekel k materi, da ji sporoči grozno novice. A je bil prepozen. Ležala je ob štedilniku. Iz njenih prsi je vrela kri. Sklonil se je, da bi ji pomagal, a ga je trda roka pahnila stran in ga odvela s sabo.

Kdo so ti ljudje? Kaj želijo?

Vprašal bi, a ni mogel.

Odpiral je usta, a glasu ni spravil iz sebe. Srce mu je stiskal železen obroč.

Skupaj z drugimi fanti in možmi so ga odpeljali daleč od domače hiše – v gozd.

Je to tudi njegov konec? Bo tudi on odšel, ne da bi urešničil svoje sanje?

Njegove sanje so bile: postati psihiater in pomagati mladim.

Vojaki so jih vodili skozi temen, strašen gozd. Vsake toliko časa se je zaslišal strel.

»Še eden!« mu je donelo v glavi.

Čakal je, da tudi njega pokosi.

Nato je zagledal znan obraz. Sosedov Fikret! Že od otroštva sta si bila zelo blizu. Njegov obraz je bil spačen od strahu in groze. Hotel mu je pomagati. Kaj naj stori, da vsaj on preživi? Planil je k njemu, da bi ga objel.

A je njegov korak prestregel vojak. Pa ga ni ustrelil.

Zgrabil ju je in ju odpeljal na jaso.

Tam je Ahmedu v roke potisnil puško in mu ukazal, naj ustrelji prijatelja.

A on tega ni zmoget.

Ker ni ubogal, mu je puško iztrgal in nameril vanj.

Sedaj je na nitki viselo njegovo življenje. Vojak je sprožil, a je izstrelek prestregel Fikret. Zanj je žrtvoval svoje življenje!

Zdaj je bilo Ahmedu vseeno. Ni mu bilo pomembno, če ga bodo ubili, le proč je hotel.

Bežal je kot nor.

Še danes mu ni jasno, kako se je rešil.

Za njim je pokalo in grmelo, a zadelo ga ni!

Ko je bil na varnem, se je sesedel. Vse je izgubil! Lačen in izmučen se je potikal naprej. Zavlekel se je na nek skedenj. Tu je prenočil. Še pred zarjo je moral naprej.

Tako je hodil, zdelo se mu je, nešteto dni.

Pil je vodo iz izvirov, jedel pa ... nič! Le tu pa tam kakšen gozdni sadež.

Varno je prispel v Slovenijo. Prekmurje! Begunski center.

Čprav še ni bil polnoleten, je hitro našel delo.

Danes je oče dveh čudovitih otrok, uspešen psihiater.

A spomini na izgubljene drage še vedno bolijo.

Dni, ki jih je preživljal v Bosni, ne bi privoščil nobenemu sovražniku.

Zato, pravi, se trudimo za mir.

Spoštujmo drug drugega, dovolimo, da vsak živi, kakor hoče, vsak naj veruje v tisto ali tistega, ki ga sam izbere.

Ne bodimo pohlepni, pogovarjamo se in prisluhnimo sočloveku.

Kajti mir je vrednota, ki ti da dostojanstvo srca.

Evelina Gomboc, 9. razred

ZBOROVSKI BUM 2015

V torek, 2. junija 2015, so se učenci mladinskega pevskega zbora OŠ Grad udeležili pevskega dogodka Zborovski bum, ki je potekal na stadionu Ljudski vrt v Mariboru.

Dogodka se je udeležilo 6700 pevcev in 300 plesalcev. BUM 2015 je zborovski dogodek, zastavljen v soorganizatorstvu Zavoda RS za šolstvo, Narodnega doma Maribor in Mestne občine Maribor. Spremljavo zborom je izvajal Big-band Orkestra Slovenske vojske pod vodstvom Rudija Strnada. Častni pokrovitelj je bil predsednik RS Borut

Člani MPZ OŠ Grad na zborovskem BUMU v Mariboru (foto: U. Golob Virag)

Pahor, povezovalc programa Tone Partljič. Dogodka so se udeležili tudi uspešni slovenski športniki: Tina Maze, Filip Flisar, Marcos Tavares – NK Maribor in Klemen Kosi. Pevci so ob spremljavi zapeli skupaj deset pesmi, ki so se jih naučili med šolskim letom. Koncert je bil predvajan 25. junija 2015 na 1. programu Televizije Slovenija. Dogodek je na tribunah za poslušalce spremljal tudi otroški pevski zbor OŠ Grad. Za učence je bilo to nepozabno doživetje, ki se ga bodo še dolgo spominjali.

Mentorica MPZ Elizabeta Sarjaš

DAN ODPRTIH VRAT

Učenci in delavci OŠ Grad smo s skupnimi močmi 5. junija 2015 pripravili Dan odprtih vrat. Učenci so imeli pouk po ustaljenem urniku, v popoldanskih urah pa je sledil krajši kulturni program s predajo zunanjih otroških igrar.

Obiskovalci so se skupaj z učenci zbrali na igrišču, kjer so naši gostje prikazali nove športe na rolerjih. Obiskali so nas tudi skakalci, ki so nam pripravili prenosno skakalnico, na kateri so se lahko preizkusili vsi nadobudneži. Športnim in ostalim aktivnostim je sledilo tradicionalno druženje s pogostitvijo ob lončarski peči.

Dan odprtih vrat je prikazal delček mozaika, ki ga skupnimi močmi ustvarjamo vsi, ki verjamemo kitajskemu pregovoru:

Če želiš planirati za pet let naprej, posadi riž.

Če želiš planirati za petdeset let naprej, posadi drevo.

Če želiš planirati za sto let naprej, vzgajaj otroke.

Učiteljica Urška Golob Virag

Na dnevu odprtih vrat so se predstavili tudi učenci, ki so obiskovali tečaj angleščine (foto: Foto Tone)

ŠOLA, SONCE IN MORJE

Učenci četrtega in petega razreda smo se drugi teden v juniju z učiteljicami Urško, Elizabeto, Melito ter učiteljem Mihom odpravili v šolo v naravi. Bili smo v Dijaškem domu SŠ Izola.

Pot do tja je bila dolga in neučakani smo pričakovali prvi pogled na morje. Že prvi dan smo okusili slano morsk

vodo in tudi nekatere »zbadljive« morske trave. Spoznavali smo morsko obalo in njene prebivalce. Še posebej zanimivi so bili majhni rakci, ki so si nas hodili ogledovat na plažo. Po napornem plavanju smo moč in energijo pridobili z okusno hrano in prijaznim osebjem doma. Med seboj smo se veliko družili, pogovarjali in spoznavali svoje sošolce malo drugače. Da pa ne bi bilo vse samo zabava, smo si pridobivali znanje o življenju ob morju iz naših delovnih zvezkov. Jutranja telovadba nam je prišla prav, saj je zajtrk po njej še posebej dobro teknil. Morsko dno smo si imeli priložnost ogledati tudi na ladji s steklenim dnom. Spoznali smo tudi gojišče školjk. Ogledali smo si mesto Piran in se skorajda vsak večer potepali po Izoli.

Tudi na svoje domače nismo pozabili, saj smo v Piranu za njih kupili veliko spominkov ter se posladkali z dobrim sladoledom. In tako je prišel petek, veliki dan, ko smo pokazali, kaj smo se naučili. Čeprav nam je bilo lepo, smo vsi z velikim veseljem pričakovali odhod proti domu, kjer so nas z odprtim naročjem pričakovali naši starši.

Učiteljica Urška Golob Virag z učenci

Nepozabni dnevi naše šole v naravi (foto: U. Golob Virag)

DOGODKI V VRTCU

MATERINSKI DAN

Vse skupine vrtca smo ob materinskem dnevu za starše pripravile kratko proslavo, ki je potekala v šolski avli. Otroci so se predstavili s pestrim programom in svojim mamicam

Petelinčki so mamicam polepšali dan (foto: Tanja Hajdinjak)

polepšali praznik. Mala pozornost iz drobcenih rok je marsikateri mamicam privabila solze v oči.

Vzgojiteljica Klaudija Klement

ŠOLA V NARAVI

Otroci starejše skupine in nekaj otrok iz srednje skupine se je meseca maja udeležilo šole v naravi v Kraščih. Spoznavali smo bližnjo okolico, si ogledali nasad jagod, ribarili, gradili hiše za škrate, izvedli nočni pohod s svetilkami. Manjkalo ni niti ribarjenje ob jezeru. Dokazali smo se kot spretni ribiči, saj so ribe kar deževale iz jezera na naše palice. Zvečer nas je obiskal škrat Ferenc in nam pripovedoval zgodbo. Po burnem plesu v pižamah smo zaspali in se prebudili v čudovit nov dan. Zjutraj smo se odpravili na pripravo hrane za domače živali. Nakosili smo svežo travo in z njo nahranili ovce in koze. Kljub temu, da smo majhni, smo s pomočjo gospodarja kar spretno nakosili travo. Nato nas je pot vodila v slaščičarno in pekarno Štručka, kjer smo se posladkali s sladoledom. Ob tej priložnosti bi se prav iskreno zahvalili ZUKD Grad, da nas je z vlakcem brezplačno popeljal v Krašče in pripeljal nazaj.

Vzgojiteljica Irena Hüll

Otroci so uspešno ribarili (foto: Irena Hüll)

IGRE BREZ MEJA

Ob izvajanju programa Mali sonček smo v vrtcu pripravili Igre brez meja. Otroci srednje in starejše skupine smo se najprej odpravili na pohod do gradu.

Razigrane igre brez meja (foto: I. Hüll)

Na šolskem igrišču so otroci in starši imeli pripravljene poligone, na katerih so izvajali različne gibalne prvine. Tako starši kot otroci so se zabavali in uživali v skupnem premagovanju ovir.

Vzgojiteljica Irena Hüll

Na igrah brez meja so se veselili tudi starši (foto: I. Hüll)

DAN ODPRTIH VRAT

V mesecu juniju je v vrtcu potekal dan odprtih vrat. Namenjen je bil vsem staršem in tudi vsem tistim otrokom, ki vrtca še ne obiskujejo. Imeli so možnost prisostvovanja pri različnih dejavnostih, ki v vrtcu potekajo vsakodnevno. Namen tega je bil, da se starši поблиže seznanijo z delom v vrtcu.

Vzgojiteljica Klaudija Klement

Starši so z otroki tudi risali (foto: T. Hajdinjak)

SLOVO BODOČIH PRVOŠOLCEV

Kar se enkrat začne, se tudi konča. Tako smo se letos na zaključku šolskega leta poslovili od bodočih prvošolcev. Ti so nam zapeli himno Mini maturantov in naznanili odhod v šolske klopi. Celo dogajanje smo popestrili s športnimi igrami, na katerih so sodelovali tako starejši kot otroci. Bodočim desetim prvošolcem pa so zaželeli prijeten skok v šolske klopi in obilo uspehov.

Vzgojiteljica Irena Hüll

Mini maturantje so se poslovili od vrtca (foto: I. Hüll)

ZAKLJUČEK ZIMSKE REKREACIJE

Že več kot deset let uspešno poteka rekreacija v zimskih mesecih v telovadnici Osnovne šole Grad. Letos je od novembra do aprila za svoje zdravje skrbelo 35 občanov. Dvakrat na teden smo za eno uro pustili skrbi doma in poskrbeli za svoje telo. Lepo je, da tudi pozimi nekaj naredimo za svoje zdravje. Hitro je prišel mesec marec in odločiti se je bilo treba, kje bomo zaključili naše druženje. Letos smo se odločili, da se sprehodimo po vasi Kruplivnik. Zadnji četrtek v marcu smo se zbrali pri Belem križu, žal pa so se začeli zbirati tudi črni oblaki na nebu. Ker smo bili celo zimo dobre volje, nam te tudi slabo vreme ni moglo vzeti. Z dežniki in anoraki smo se kljub prvim dežnim kapljam odpravili na pot. Te dežne kaplje pa so se žal spremenile v pravo poletno nevihto z nalivom in grmenjem. Premočeni in nasmejani smo premagovali pot do gostilne Čerpnjak, kjer nas je čakala malica in ene tudi suha obleka. Druženje se je ob hrani in pijači nadaljevalo še kar nekaj časa. Delali smo že načrte za jesen in sklenili, da bomo medse povabili še več občanov. Tudi zaključke bomo še imeli, pa naj bo sonce ali dež. Novembra pa se nam pridružite, ne bo vam žal.

Darinka Bauer

Pohod po dežju smo premagali z dobro voljo (foto: D. Krpič)

DAN ŽENA V MOTOVILCIH

Petindvajset odstotkov moških na svetu kuha. V Motovilcih je ta procent krepko višji. Kot je že v navadi, smo tudi letos pripravili proslavo ob materinskem dnevu za naše predstavnice nežnejšega spola. Najprej so se otroci s pesmijo, plesom in igro zahvalili svojim mamicam za vse dobro in slabo, kar so preživele z njimi. S pomočjo mentoric Alenke in Valerije so pripravili zanimiv program, ki nas je nasmejal do solz in ganil do solz. Sledila je še večerja, ki so jo pripravili možje iz Motovilcev. Naj najprej napišem, da nobeden izmed njih ni profesionalni kuhar in da kuhajo v prostorih s skoraj nič kuhinjske opreme (in ženske se sprašujemo, ali bi same uspele uspešno pripraviti takšen zalogaj). Pripravili so nam namreč tri hodni meni. Kot predjed so nam postregli piščančjo pašteto v zelenih drobtinah na motovilcu in radiču z bučnim posipom, peno rdeče pese in domačo šunko. Tako so pripravili naše brbončice na glavno jed. Postregli so pečeno vratovino in ocvrtega piščanca, skutne štruklje s čemažem, cvetačni pire z dimljeno papriko in porov čips. Za fantastičen zaključek so nam ponudili Čokoladni vrt. Hvala vsem otrokom, ki so pomagali pri tem veličastnem večeru in moškim, ki so poskrbeli, da smo uživale v hrani.

Eva Kolbl

Otroci so predstavili zanimiv program (foto: E. Kolbl)

MATERINSKI DAN V VIDONCIH

Praznovanje materinskega dne v Vidoncih je letos doživelo prvo okroglo obletnico – 10 let. Kot vsako leto so tudi letos praznovanje pripravili vaščani skupaj z nastopajočimi otroci iz vrtca in osnovne šole pod mentorstvom Andreje in Melite.

Materinski dan smo letos praznovali v soboto, 28. marca. Najprej je sledil kulturni program otrok. Nastopajoči so se predstavili s pesmicami, skeči in glasbo. Za dodatno popestritev kulturnega programa pa so poskrbeli člani kulturnega društva Prefrigani zgrebaš iz Pečarovec s svojimi skeči. Po kulturnem programu je sledila okusna

večerja, ki so jo pripravili in postregli vaščani. Seveda pa je bilo poskrbljeno tudi za glasbo in torto. Večerje in zabave se nas je udeležilo približno 90 vaščank. Hvala vsem, ki ste polepšali praznovanje materinskega dne.

Melita Ficko Sapač

Organizatorji praznovanja materinskega dneva v Vidoncih (foto: Slavko Sukič)

POHOD PO KRUPLIVNIKU

Letos smo pohod po Kruplivniku izvedli že v zgodnji pomladi, natančneje v nedeljo, 12. aprila. Pohodniki smo se zbrali pri vaško-gasilskem domu in tam začeli 10 km dolgo pot skozi vas. Vreme je bilo pohodnikom naklonjeno, tako da so si lahko med potjo tudi ogledali naravne lepote prostrane okolice. Za vse je bilo na vmesnih postajah poskrbljeno s pijačo in hladnimi prigrizki, na končni postaji, ki je bila prav tako pri vaško-gasilskem domu, pa je pohodnike pričakala topla malica.

Tadeja Rajbar

POHOD PO MOTOVILCIH

Sončna nedelja, 26. april 2015, kot nalašč za sprehod po naravi, druženje in da človek poskrbi za svojo dušo in telo. Društvo za rekreacijo in sprostitvev "PEŠKI" iz Motovilcev je ponovno poskrbelo za to in je že štirinajstič organiziralo tradicionalni pohod po Motovilcih. Pohoda se iz

Pohodniki po Motovilcih (foto: T. Grah)

leta v leto udeležuje vse več pohodnikov. Tokrat se ga je udeležilo čez 140 pohodnikov.

Dolžina proge je bila enaka lanski, 10 kilometrov. Pohodniki so imeli med potjo možnost tudi do okrepčila, in sicer v vaški brunarici pri Sukiču ter na Cmorovem bregu. Na cilju, v vaško-gasilskem domu Motovilci, se je druženje nadaljevalo v pozne popoldanske ure.

Tatjana Grah

PRAZNOVANJE 1. MAJA

Kot vsako leto smo tudi letos poskrbeli, da se je na Dolnjih Slavečih ponovno postavil mlaj – simbol prvomajskih praznikov. Na predvečer 1. maja so se zbrali fantje in mošje, ki so veselo zakorakali v globino in svežino goričkih gozdov ter se podali novim izzivom naproti. Priskrbeli so si dva mlaja ter vas okrasili na dveh mestih. S prvim so se zapeljali do prve točke, in sicer do gasilskega doma. Tam so le tega pripravili, ga okrasili ter dvignili v nebo. Po dokončanem delu so se okrepčali, za kar je poskrbela kavarna Zlata bar. Prišel je trenutek, ko je padel tudi že mrak in se je pot morala nadaljevati. Še preden so prispeli na cilj, sta jih čakali še dve vmesni postojanki, za katere seveda hvala vestnim vaščanom. In ko je že dan močno izgubil svojo moč, so prispeli do gostilne Forjanič, kjer so postavili še drugi mlaj. Ob koncu jih je kakor tudi vse prisotne čakala še pogostitev. V dobri družbi smo se tako zabavali pozno v noč ter tako vstopili v 1. maj – praznik dela. Vsem za vse še enkrat hvala. Na še isti večer 1. maja smo organizirali še tradicionalno kresovanje ob igrišču. Žal tega dogodka nismo mogli izvesti. Zaradi močnega vetra smo se soglasno s pomočjo gasilcev odločili, da kres odpovemo zaradi požarne ogroženosti. Tako je 1. maj na Dolnjih Slavečih minil brez tradicionalnega kresovanja. Da pa vejevje ne bi čakalo na svoj vrhunec eno leto, smo le-tega zakurili 9. maja in se poveselili ob dobri kapljici in domačih dobrotah v upanju, da nam bo vreme prihodnje leto bolje služilo.

Mateja Knap

Ognjeni zublji so dobili moč (foto: M. Knap)

PRI GRADU PONOVRNO ZAGOREL KRES

Po nekaj letnem premoru, ko društvo mladih »Gračka pomlad« več ni organizirala prvomajskega kresa, je ta letos ponovno zagorel. Tokrat ga je pomagala prižgati tudi gračka županja.

Ob nogometnem igrišču pri Gradu je že nekaj dni pred kresovanjem začela nastajati »grmada drv«, ki ob prvem maju v obliki kresa simbolizira delavstvo in z njim povezane pravice. Tokrat je »običaj« po nekajletnem premoru obudil Vaški odbor Grad.

Grački prvomajski kres s svojimi ognjenimi zublji (foto: Tomaž Sraka)

Kresovanje, na katerem ni manjkala niti hrana in pijača, se je zgodilo v soboto, 30. aprila, ob 19. uri. Predsednik Vaškega odbora Grad, Alojz Šinko, je skupaj z županjo občine Grad, Cvetko Ficko, simbolično prižgal »kres«. Ob dogodku seveda ni manjkala niti prisotnost domačih gasilcev PGD Grad.

Čeprav se je v preteklih letih večkrat zgodilo, da je prvomajski kres zaradi slabega vremena pri Gradu komaj zagorel, letos temu ni bilo tako. Simbol ognja, kot moč zmage nad temnim, je v valovitih pramenih prasketal proti nebu – proti toplemu poletju in novim zmagam nasproti.

Nino Gumilar

POSTAVITEV MLAJA V KOVAČEVCIH

Že večletna tradicija postavljanja mlaja se je tudi tokrat pod okriljem Športnega društva Kovačevci nadaljevala. Po okrasitvi in postavitvi mlaja, kateri je bil letos res mogo-

čen, je sledilo druženje ob dobri hrani in pijači. V večernih urah se je zakuril še majhen kres, ki nas je prijetno grel ob druženju v pozno nočno uro.

Doris Troha

Postavljanje mlaja v Kovačevcih (foto: D. Troha)

DVA MLAJA V KRUPLIVNIKU

Kot že vrsto let smo se tudi v letošnjem letu zbrali vaščani Kruplivnika, da bi obeležili predvečer praznika dela s postavitvijo mlaja. Že tradicionalno poteka zbiranje vaščanov pri Okrepčevalnici pri Belem križu, kjer žene in dekleta sodelujejo z okraševanjem mlaja, glavna naloga pa je prepuščena moški populaciji. Ko je mlaj postavljen, se običajno zasliši glasno vriskanje in zvok harmonike, sledi pa topla malica, s katero nas vsako leto pogostijo v tamkajšnji okrepčevalnici. Sledi prihod kočije, za kar še vedno vsako leto poskrbi Daniel Smodiš. Ob pomoči njegovih konj mlaj prispe do vaško-gasilskega doma, kjer po postavitvi le-tega sledi vaški piknik ob druženju. Ponosni smo, da se nas ob tem dogodku zbere vsako leto več in si želimo, da bi v prihodnje ostali vsaj pri tem.

Tadeja Rajbar

Postavljanje mlaja v Kovačevcih (foto: D. Troha)

MLAJ V RADOVCIH

Tudi letos je dediščina življenjskih šeg in navad v našem kraju narekovala, da smo tako kot že vrsto let nazaj, tudi letos vaščani in vaščanke Radovec, na večer pred 1. majem postavili mlaj, ki krasi gasilski dom Radovci. Močnejši spol je poskrbel, da so že v poznih popoldanskih urah imeli pripravljen prvomajski mlaj, ki so ga potem še okrasili, kot je to v navadi. Mi vsi skupaj pa smo potem v nadaljevanju poskrbeli za to, da smo se imeli lepo, v prijetni družbi, seveda ob dobri hrani in pijači. Zbralo se nas je kar lepo število vaščanov predvsem z namenom prijetnega druženja v poznem pomladanskem večeru.

Suzana Farič

Zaslужni vaščani, ki so poskrbeli, da mlaj krasi gasilski dom (foto: Jože Sever)

KONCVENKLIČAROV MLAJ

Kot vsako leto, smo se tudi letos Koncvenkličarji zbrali in organizirali že tradicionalno postavljanje prvomajskega drevesa ter kurjenje največjega kresa v Radovcih. Zaradi neučakanosti in navdušenja na ponovno rajanje so naše priprave letos trajale kar dva tedna. Sosedje smo se dnevno zbirali ter tuhtali, kako ponovno pripraviti nepozabno

Postavljanje prvomajskega drevesa na Koncvenkličarovon brejge (foto: T. Prelec)

zabavo, katere se večina gostov ne bo spomnila. Cela dva tedna smo si ogledovali in izbirali najlepše drevo, ki se bo videlo daleč naokoli in bo krasilo naš zaselek. Prav tako smo gozd očistili odpadnega lesa, saj smo ga potrebovali za naš kres, ki nas je grel dolgo v noč. Končno je le napočil dan zabave. Sosedje smo se že zjutraj zbrali in uredili še zadnje zadeve pred uradnim začetkom. Letos smo zraven naših stalnih gostov iz Pečarovec in Kamnika dobili še obisk iz Ljubljane. Tudi naša Ljubljancanka je bila navdušena nad našo zabavo in je tako z nami odpela in odplesala najpomembnejšo noč na Koncvenkliščarovon brejge.

Tjaša Prelec

NABIRALNA AKCIJA IN PIKNIK

Tudi letos se je Prostovoljno gasilsko društvo Dolnji Slaveči kljub natrpanemu urniku v spomladanskih mesecih v naših vrstah odločilo za nabiralno akcijo odpadnega železa. To akcijo smo tudi letos izvajali v času prvomajskih praznikov, in sicer 2. maja 2015. Izvajal se je na isti sistem kot lani, tako da smo se tudi letos podali nalogi naproti v skupinah. Akcija je bila ponovno uspešna, tako da se moramo zahvaliti vsem, ki ste pri tem kakorkoli sodelovali. PGD Dolnji Slaveči se tako iskreno zahvaljuje vsem vaščankam in vaščanom, saj se je z akcijo zbralo 10 ton in 360 kg odpadnega železa ter 800 kg odpadnih akumulatorjev. Z nabirko smo poskrbeli za čisto okolico v občini in hkrati finančno pomagali nam gasilcem. Denarna sredstva bomo porabili za potrebe zaščitne in reševalne opreme.

Še isti večer smo organizirali tudi vaški piknik ter poskušali tako izraziti besedo hvala za vsakršno pomoč posameznika za nabirko, ki je potekala v mesecu januarju 2015 in je bila velikega pomena kakor tudi za pomoč na sami prireditvi, ki smo jo izvajali v pustnih dneh. Letos smo namreč bili organizator maškarade in tako tudi zadolženi za nabirko, katero smo s pomočjo vaščanov veliko lažje izvedli. Na pikniku smo se tako povesečili in se zabavali pozno v noč. Za vaš trud in vaše sodelovanje se še enkrat iskreno zahvaljujemo. Na obeh nabirkah kakor tudi na

Zbiranje gasilcev na zbiralni akciji odpadnega železa (foto: J. Knap)

sami maškaradi in tudi na že minulem slavnostnem prevzemu v mesecu maju ste bili za nas dragocenega pomena. V upanju, da bomo tako sodelovali tudi v prihodnje, vas pozdravljamo z gasilskim pozdravom »na pomoč« ter vam želimo obilo užitkov v dopustniških dneh.

Mateja Knap

MEMORIAL IN KRESOVANJE

ŠD Vidonci smo 2. maja 2015 priredili že tradicionalni Memorialni turnir v malem nogometu skupaj s kresovanjem.

Turnirja so se udeležile ekipe Markgrafneusiedl Wien, Bar Kovač, Dengrad, Otovci, Kovačevci in domača ekipa, sestavljena iz članov, veteranov in gasilcev.

Zmaga na turnirju je pripadla ekipi Bar Kovač, saj so v finalu premagali ekipo Kovačevci. Sam turnir je potekal v športnem in prijateljskem duhu. Prizvok mednarodnosti je turnirju dodala prijateljska ekipa z Dunaja, s katero že več let uspešno sodelujemo. To sodelovanje ohranjamo predvsem po zaslugi našega člana Vojka Bučeka, ki že dlje časa živi z družino v Avstriji. Po končanem turnirju smo prižgali kres v počastitev praznika dela in se zabavali ob dobri hrani in pijači pozno v noč.

Zahvaljujemo se vsem ekipam za udeležbo na turnirju in jih hkrati že pozivamo na novo druženje čez leto dni.

Mitja Sapač

Kuharska ekipa na turnirju in kresovanju (foto: E. Kuzmič)

TEKMOVANJE V KUHANJU BOGRAČA

Kaj ste pa vi počeli prvo soboto v maju? Niste bili v Motovilcih? Škoda! Zamudili ste drugo tekmovanje v kuhanju motovilskega bograča, ki ga je pripravilo DŠKT Lukaj Motovilci. Tekmovanja se je udeležilo 11 ekip iz okolice. Zmagala je ekipa NK Tromejnik Kuzma, drugo mesto je zasedla ekipa Vas Dolič, lanski zmagovalci - Povratniki pa so končali na tretjem mestu. Ostali udeleženci so preje-

li zahvale za sodelovanje. Tekmovalci pa niso le kuhali bograča, ampak so se pomerili tudi v majhnem kvizu. Pomerili so se v pripravi krompirja in čebule za bograč, dokazovali so svoje znanje o bograču in okušali skrite začimbe, kjer jim je največ preglavic povzročal kardamom. Zvečer smo s sodelovanjem OŠ Grad pripravili proslavo ob otvoritvi slačilnic ob nogometnem igrišču. Prireditve se je udeležil tudi sponzor iz Španije, gospod Schamabandi. Po končani proslavi je sledila podelitev priznanj in zahval, nato pa rajanje pozno v noč s skupino Nova Legija.

Eva Kolbl

Zmagovalne ekipe (foto: J. Šadl)

20 LET POTUJOČE KNJIŽNICE

Ob 20. obletnici delovanja potujoče knjižnice Murska Sobotica je bilo 8. maja 2015 pri Gradu strokovno srečanje. Del srečanja se je odvijal v kulturni dvorani, kjer sta po nagovoru županje Cvetke Ficko, prisotne med drugimi nagovorila tudi mag. Julijana Bizjak Mlakar, ministrica za kulturo in Gorazd Žmavc, minister za Slovence v zamejstvu.

Potujoče knjižnice pripeljejo našo najboljšo prijateljico – knjigo tudi v najbolj oddaljene kraje, pa ne glede na to, ali so tam šolske knjižnice ali ne. Knjiga je še vedno in bo ostala tista »dobrina«, ki te ne pusti na cedilu, so si bili

Učenci so skozi igro predstavili pomembnost knjig (foto:)

enotnega mnenja vsi prisotni na tem srečanju. V občini Grad je v letu 2014 bila potujoča knjižnica obiskana kar 702-krat, izposojenih pa je bilo kar 3927 različnih del. Učenci OŠ Grad so ob tem srečanju pripravili pester kulturni program. V prostorih osnovne šole je ta dan bila na ogled razstava ob 20. obletnici delovanja potujoče knjižnice.

Mihaela Žokš

POHOD PO KOVAČEVCIH

Pohod po Kovačevcih, ki se je odvijal drugo nedeljo v maju, tokrat ni zaznamovalo slabo vreme, ampak dobra družba, razgiban teren pohoda in veliko pohodnikov.

Lepo nedeljsko popoldne je na igrišče v Kovačevcih privabilo lepo število pohodnikov od blizu in od daleč. Tretji pohod po Kovačevcih je potekal tudi letos v sklopu pohodov, ki so vpisani v izkaznico pohodnikov po Goričkem za leto 2015. Zelo pohvalno je dejstvo, da so se mnogi pohodniki tisti dan že udeležili zjutraj enega pohoda, a jih to ni zadržalo, da ne bi prišli še k nam. Po uvodnem okrepčilu in pozdravu domačinov se je začela pot po obronkih vasi. Vmes so se pohodniki ustavili na dveh postajah, kjer so se okrepčali, na koncu pa jih je čakala topla malica izpod rok naših izvrstnih kuharjev pod taktirko »Čemeštrovega Martina«.

Da je pohod bil tako uspešen, gre zahvala vsem članom društva. Dejstvo je, da se s skupnimi močmi, z malce dobre volje in kančkom sreče da tudi v najmanjši vasi izpeljati uspešno prireditve – aja, pa vreme mora biti na naši strani.

Doris Troha

Pohodniki po Kovačevcih (foto: D. Troha)

ŽEGNANJE KONJEV

Tudi letošnjo pomlad, v dnevih okrog godu svetega Jurija, je drugo majsko nedeljo, 10. maja, na travniku pri Bunderlovem križu, potekalo že skoraj tradicionalno »žegnanje konjev«.

Družina Šinko od Grada, ki je tako kot vsako leto pobudnik tega dogodka, je poleg svojih štirinožcev, medse

povabila tudi konjarje in njihove žrebce iz Kruplivnika, Beznovec, Gornjih Slaveč in Kuštanovec.

Sveto mašo je, ob somaševanju domačega duhovnika g. Marka Magdiča, daroval g. Damijan Tikvič, minorit, ki mimogrede izhaja iz Svetega Jurija na Ptuj, kjer je prav tako v navadi blagoslovljanje tovrstnih živali. Kot je pridigar poudaril med blagoslovom, so konji že od nekdaj služili ljudem kot pomoč pri delu in so bili ter ostajajo še danes cenjene živali. Duhovnika sta tako v spremstvu ministrantov ob koncu obreda blagoslovila tamkajšnjo množico konjev in njihovih lastnikov, iz pesti pa sta jim skupaj z obiskovalci ponudila še drobce kruha.

Nino Gumilar

Rezgetanje konj med mašo so utišali otroci s hranjenem živali (foto: arhiv družine Šinko)

KRVODAJALSKA AKCIJA

Krajevni organizaciji Rdečega križa Grad je 15. maja 2015 v sodelovanju z Osnovno šolo Grad in Občino Grad uspelo že petič organizirati in uspešno izvesti krvodajalsko akcijo v domačem kraju. Tudi letos so se krvodajalci v lepem številu udeležili te humane geste, saj se jih je 57 odločilo, da darujejo kri in s tem pomagajo drugim. Med darovalci so letos bili trije taki, ki so zbrali pogum in prišli prvič. Lepo je videti te, ki šele stopajo na pot krvodajalstva, kakor tudi tiste krvodajalce, ki so darovali že več litrov te pomembne življenjske tekočine.

Kri ne morejo izdelati v nobenem laboratoriju, zato je še toliko bolj pomembno, da imamo med nami ljudi, ki so pripravljeni zastonj dati kri nekemu, ki jo potrebuje. S pomočjo vseh pridnih občanov smo prepričani, da bo akcija tudi prihodnje leto uspešna.

Darinka Bauer

PREDSTAVITEV NA DNEVU SLOVENSKE VOJSKE

Zavod za upravljanje kulturne dediščine Grad tudi v času obnove Vulkanije predstavlja in širi svojo ponudbo. Čeprav je geološki muzej v Lednarjevi usnjarni odprt, je obisk majhen, saj večina turistov, ki se zanima za Vulkanijo, želi počakati na ponovno otvoritev, da si bodo lahko vse ogledali in doživeli izbruh goričkega vulkana. Kljub temu pa nadaljujemo s promocijo, ki bo predvsem pred otvoritvijo potekala širom Slovenije.

15. maja smo se udeležili Dneva Slovenske vojske, ki je letos potekal v Rakičanu. Obiskovalcem je bila v šotoru ponujena široka paleta turistične ponudbe iz Pomurja. Na tej predstavitvi smo bili tudi zaposleni zavoda, ki smo predstavljali Doživljajski park Vulkanija. Z Olijem smo tako obiskovalcem približali gorički vulkan, jim ponudili goričke pogače ter paleta mineralov in drugih spominikov, ki jih najdejo v našem parku. Obenem smo jih že vabili na ponovno otvoritev Vulkanije in na obisk Goričkega, ki ima veliko lepih naravnih in kulturnih znamenitosti.

V maju smo izdelali letake, s katerimi vabimo na ponovno otvoritev Doživljajskega parka Vulkanija, ki bo 2. oktobra 2015. Letake smo razposlali na vse TIC-e po Sloveniji, v terme in drugim turističnim ponudnikom. Pripravljamo tudi projektne ideje v upanju, da jih bomo lahko že v naslednjem letu izvajali. Največja želja je urediti Olijevo vulkansko pot, ki smo jo že predstavili v časopisu Slovenske novice. V tem času smo se udeležili dodatnega izobraževanja na temo geologije in njene interpretacije ter zbirali gradivo za Lednarjevo usnjarno, mlin in Vulkanijo. Prav tako sodelujemo v različnih projektih s predstavitvijo turistične ponudbe Pomurja, prisotni smo na tablah Regio Vitalis in na zemljevidih In your Pocket. Pripravljamo tudi turistično obvestilno signalizacijo za Vulkanijo ter druge turistične znamenitosti in subjekte v občini. V prihodnjih tednih bomo intenzivno pripravljali materiale za obogatitev ponudbe v Doživljajskem parku Vulkanija, izdelali promocijski material in pričeli s promocijo doživljajskega parka, ki bo oktobra odprl svoja vrata in vas povabil v še bolj doživeto spoznavanje našega planeta in goričkega vulkana.

Danijela Krpič

Predstavitve Vulkanije na Dnevu Slovenske vojske (foto: arhiv ZUKD Grad)

IZLET NA POHORJE

Člani športnega društva Radovci smo 16. maja 2015 izvedli izlet na Pohorje. Da smo višino premagali brez posebnih naporov, smo se peljali s pohorsko vzpenjačo. Pogled na Maribor je vmes ovirala megla, a dobrega vzdušja to ni pokvarilo. Na vrhu smo si po krajšem ogledu privoščili šilček domačega in se vrnili nazaj v štajersko prestolnico. V mestu smo si privoščili najboljše čevapčiče v znanem lokalu. Obiskali smo tudi Lent in najstarejšo trto na Slovenskem, seveda smo poskusili tudi dobro vino. Naše potovanje je bilo kratko, vendar zanimivo in popestrjeno z veliko humorja.

Marjan Ficko

Izletniki na Pohorju (foto: M. Ficko)

PREVZEM MOTORNE BRIZGALNE

Za gasilce PGD Dolnji Slaveči je bil 16. maj 2015 zagotovo dan D. Po dolgoletnih željah nam je uspelo pridobiti novo motorno brizgalno Rosenbauer Fox III in jo slavnostno predati svojemu namenu. Želja po tej pridobitvi je trajala že nekaj let, a izvrševanje te želje se je začelo pozno v jeseni 2014, ko smo se začeli aktivno pripravljati na veliko maškarado. S pomočjo te prireditve, kakor seveda tudi vseh vas nam je ta cilj uspelo uspešno izpeljati.

Našo slavnostno prireditev so počastili predstavniki GZ Slovenije, GZ Grad, občine Grad, generalnega sponzorja Zavarovalnice Triglav, predstavnika verskih skupnosti ter vsi ostali donatorji in povabljeni gostje. Poleg že omenjenih ste na našem slavnostnem prevzemu pustili prav poseben pečat tudi vi gasilci. Zbralo se vas je 120 gasilcev iz 16 gasilskih društev, kar nam je v velik ponos in veselje. Prireditve pa nikakor ni bilo mogoče izpeljati brez dveh oseb. To sta bila naša botra, ki sta nam nesebično ponudila svojo podporo. Naša nova motorna brizgalna Rosenbauer Fox III je tako dobila botra Hüll Jožefa z Dragico in Šarkanj Silva s Simono.

Na prireditvi je bil tudi kulturni program, za kar je poskrbela dramska skupina Macho in Mejki. Vsekakor se je razigranost te slovesnosti po uradnem delu šele začela. Ko smo se preselili v prostore gasilskega doma, nas je začel zabavati slovenski ansambel brhkih deklet, ki je zelo segrel naše ozračje in marsikoga so zasrbele pete. Navihanke so vse prisotne zabavale s svojim animacijskim šovom pozno v noč. Ob tej priložnosti, preden zaključim s prijetnimi občutki o tej prireditvi, bi rada izrekla tisto skromno besedo, a vseeno velikega pomena, besedo hvala. Še enkrat hvala našima botroma za vso njuno naklonjenost in dobrosrčnost, generalnemu sponzorju, vsem ostalim donatorjem kakor tudi vsem, ki ste pripomogli k bogatemu srečelovu. Seveda tudi hvala vsem vam gasilcem, ki ste nam s številno udeležbo dokazali svojo podporo in se z nami zabavali do zgodnjih jutranjih ur. Tudi v bodoče si želimo podobnih trenutkov. Da se bomo lahko ponovno srečali ob pomembnem in slavnostnem dogodku v našem kraju.

Mateja Knap

Prihod gasilcev v ešalonu (foto: R. Tkalec)

Slavnostna predaja (foto: R. Tkalec)

BINKOŠTNI POHOD

Letos so bili binkoštni prazniki veliko zgodnejši kot lansko leto. Tako smo tudi Binkoštni pohod izvajali veliko prej, saj je potekal 24. maja na Dolnjih Slavečih. Poleg našega se v okviru Trideženega pohoda izvaja več pohodov. Letos so se po novem izvajali le v Avstriji in pri

nas, brez sosednje Madžarske. Pri nas je bil pohod ponovno v nedeljo, in sicer s startom med 8. in 11. uro. Na pot so se lahko pohodniki podali v dopoldanskih urah. Proga je bila v celoti načrtana, je pa bila zaradi neugodnih vremenskih razmer v tednu pred prireditvijo proga prilagojena zmoglostim izvedbe. Zbrali so se 204 pohodniki od blizu in daleč, ki so lahko na ta dan uživali v svežini in sončnih žarkih, povedano preprosteje v pravem pohodniškem duhu. Poskrbljeno je bilo tudi za dve postojanki, kjer so se pohodniki spočili ter okrepčali ob dobri kapljici in domačih dobrotah. Proga se je tudi letos začela in končala v gasilskem domu, kjer je bilo poskrbljeno za sladkosti izpod rok naših članic. Tam je vse udeležence pričakal tudi majhen srečelov, da je bilo vse še bolj pestro. Ob tej priliki se ŠRD Dolnji Slaveči zahvaljuje vsem donatorjem srečelova kakor tudi vsem vaščanom, ki so nam pripomogli na svoj način z dobitki. Že sedaj pa strmimo novim izzivom naproti in upamo, da bomo tudi v prihodnje tako lepo sodelovali z vami. In že sedaj vas vabimo v našo družbo tudi prihodnje leto.

Mateja Knap

90-letna udeleženca Binkoštnega pohoda
(foto: R. Tkalec)

OBČINSKO GASILSKO TEKMOVANJE

Občinsko gasilsko tekmovanje so letos skupaj z vaščani pripravile desetine PGD Kovačevci. Samo osrednje tekmovanje je potekalo na igrišču športnega društva, štafeta pa se je izvedla na bližnji vaški cesti. Tekmovanja se je udeležilo 16 desetini in je bilo sestavljeno iz gasilske vaje, štafete in razvrščanja. Po končanem tekmovanju so bili rezultati naslednji: pri članih A so 1. mesto osvojili PGD Motovilci, 2. mesto PGD Dolnji Slaveči in 3. mesto PGD Vidonci. Pri članicah A so 1. mesto osvojile PGD Vidonci, 2. mesto PGD Motovilci in 3. mesto PGD Dolnji Slaveči. Pri članih B so 1. mesto osvojili PGD Motovilci, 2. mesto pa PGD Dolnji Slaveči, pri pionirjih pa so zmago slavili PGD Motovilci, 2. mesto pa so dosegli PGD Dolnji Slaveči.

Nastopile so tudi tri domače desetine, katerih moto je tokrat bil, da rezultat ni toliko pomemben kot samo sodelovanje in korektno izpeljana prireditev po pravilih gasilske zveze.

Tekmovanje je potekalo v sproščenem vzdušju, ob dobri pijači, jedachi in glasbenih vložkih. Druženje se je zavleklo v pozno večerno uro, ko je, kot se že za Kovačevce spodobi, vse skupaj razgnal dež.

Doris Troha

Zmagovalke Članice A PGD Vidonci skupaj z moško desetino (foto: arhiv PGD Vidonci)

ROMANJE V LJUBLJANO

Beseda romanje izhaja iz latinske besede »Roma«, saj so skozi zgodovino krščanstva mnogi kristjani želeli obiskati Romo ali po naše Rim, da bi se v središčnem mestu krščanstva dotaknili svetih moči. Tudi mi, župljani od Grada, smo 30. maja želeli vstopiti v središčno mesto, vendar ne krščanstva, ampak naše države. Obiskali smo nekatera svetišča in samostane v naši metropoli. Najprej smo se ustavili na Mali Loki pri Domžalah v samostanu sester Svetega križa in obiskali redovnice, ki so pred leti živele v župniji Grad. S hvaležnostjo smo se spominjali njihovega razdajanja za naše vernike. Sadovi dela treh redovnic, ki so pomagale gospodu Štefanu Kuharju se še danes zaznajo. Ob obisku samostana smo doživeli izredno gostoljubje. Pot smo nadaljevali proti Šentvidu nad Ljubljano, kjer smo si ogledali megalomansko stavbo, na kateri je izpostavljen napis: Kristusu, zveličarju sveta. Škof Anton Bonaventura Jeglič

(1850–937) je dal zgraditi zavod Svetega Stanislava kot odgovor na potrebe tedanjega časa, ko so se mnogi Slovenci ob izobraževanju v tujih krajih in v tujih jeziki oddaljevali od slovenstva. V zavodu so se duhovno in intelektualno oblikovali mnogi velikani slovenskega naroda. Danes imajo v sklopu zavoda Škofijsko klasično gimnazijo, Osnovno šolo Alojzija Šuštarja in vrtec Dr. Roman Globokar. Direktor zavoda nas je vodil skozi prostore velikih razsežnosti do srca zavoda, kapele, kjer se tudi sodoben vzgojitelj, učitelj in učenec v molitvi sreča s Kristusom, izvirom življenja, ljubezni in miru. Vstopili smo tudi v prostore radia Ognjišče, kjer nas je lepo sprejel gospod Marjan Bunič. Naslednja postaja je bila župnija Dravlje, ki jo vodijo jezuiti. Pater Milan Žvanut, draveljski župnik, ki ima sorodnike tudi v naši župniji, nam je približal utrip življenja v župniji, kjer živi čez 15 tisoč ljudi. Sledil je ogled mesta in cerkve Marijinega Oznanjenja na tromostovju. Vrh dneva je bila liturgija, ki smo jo obhajali v ljubljanski stolnici, posvečeni svetemu Nikolaju. Stolni župnik, gospod Jože Lap, nas je po liturgiji povabil v župnijske prostore, kjer smo tudi s hvaležnostjo zaključili naše romanje.

župnik Marko Magdič

Grački verniki s sestrami iz Male Loke (foto: M. Magdič)

UPOKOJENCI PO DEŽELI VULKANOV

»Po deželi vulkanov« je bil naslov našega enodnevnega izleta na Madžarsko in v Avstrijo. Pravzaprav smo se vozili skozi tri vulkanske dežele, v katerih so vulkani pustili vidne sledove.

Bil je lep poletni dan, 11. junija 2015, ko nas je avtobus z 48 potniki društva upokojencev Grad odpeljal skozi goričke vasi do Šalovec, kjer smo si ogledali ekološko kmetijo Korenika, se osvežili z bio napitkom in se odpravili naprej do porabskih vasi. Prvi postanek je bil v Števanovcih, kjer imajo v opuščeni stražnici urejen muzej mejne straže, naslednji ogled pa je bil v Andovcih,

najmanjši slovenski vasi v Porabju. Turistična znamenitost vasi je »porabska domačija« z Malim Triglavom na dvorišču. Nekaj več pa smo lahko videli v Monoštru, ki je središče porabskih rojakov s 4000 Slovenci, ki »gučijo tak kak mi« in ki predstavlja vrata v Narodni park »Órség«. Medtem, ko so si eni ogledovali mogočno baročno cerkev, so drugi obiskali daleč naokrog poznano tržnico, kjer si lahko kupite marsikaj, česar drugje ne dobite. Po napornem odhodu s tržnice smo si privoščili obilno kosilo, ki je vsem zelo prijalo.

Časa za počitek ob kavi in kozarčku ni bilo, saj nas je ura že priganjala k odhodu. Morali smo na avstrijsko stran vulkanske dežele, če smo hoteli kaj videti še tam. Prišli smo v Riegersburg, ki je poznan po graščini, ki se dviga 482 m visoko nad previsno skalo. Do gradu smo se popeljali z gondolo in bili navdušeni nad razgledom. Vsi si niso upali gor, pač pa le dobra polovica bolj korajžnih. Pri naslednjem postanku, v trgovini čokoladnice Zotter, si je večina nakupila čokoladne izdelke. V kraju Hof beim Straden je muzej Buldogwirt, kjer je bila večina nad razstavljenimi stroji starejšega izvora zelo navdušena. Vrhunec celodnevnega potepanja pa je bil postanek v kmečkem turizmu Mencinger, kje so nas prijazno sprejeli in nas postregli z obilno malico, ki je nismo mogli zaužiti v celoti in nam je služila kot priboljšek še naslednji dan.

Bogat program, lepo vreme, sproščen klepet, dobra hrana in še boljše kapljica – kdo tega ne bi bil vesel. Še bomo šli.

Po pripovedovanju Hedvike Pucko in Dragice Hüll zapisala Kristina Marič

Upokojenci v deželi vulkanov (foto: arhiv DU Grad)

OBNOVA STREHE ŠD RADOVCI

Zaradi dotrajanosti strehe na objektu na športnem centru Radovci so člani športnega društva in gasilskega društva Radovci v začetku junija pristopili k njeni obnovi. Po dvodnevni prostovoljni akciji je objekt dobil novo kritino,

DOGAJALO SE JE

tako bo lahko še naprej služil vsem dogajanjem, ki bodo sledila. Istočasno so obnovili tudi dotrajane klopi. Tako ima športni center zopet lepšo podobo.

Marjan Ficko

Obnova strehe (foto: M. Ficko)

ODKRITJE SPOMINSKE PLOŠČE

20. junija 2015 je bil dan, ko so se spominjali dogodkov iz leta 1990 in 1991. Za marsikatero to leto predstavlja veliko prelomnico v življenju. Vsak se spominja dogodkov na svoj način, a veliki množici se verjetno po glavi smukajo isti spomini in misli. Predvsem iz enega razloga. Spominjajo se namreč vojne za Slovenijo.

Pomembno vlogo pri tem so nedvomno imela skrivna skladišča orožja, ki so se razprostirala po vsej Sloveniji, saj je teh bilo čez 330. Na območju takratne UNZ Murska Sobota pa je bilo kar 35 takšnih skrivnih skladišč. Ker je bila nevarnost prevelika, da bi zvezni organi posegli po tem orožju in strelivu, ki ni bilo v dnevni uporabi, se je le to deponiralo v skrivališča. V tistem času so ta dejanja bila vse prej kot prijetno opravilo, saj so predstavljala veliko nevarnost in ogroženost za ljudi, ki so prevzeli to odgovornost. Na ta dejanja so se letos prvič spomnili in začeli zaznamovati ta skrivna skladišča orožja in streliva. V mesecu juniju so se tako spomnili hraniteljev orožja in takratnega oddelka milice Rogašovci, ki so ga skrivali ravno pri nas na Dolnjih Slavečih. Pomembno vlogo pri tem sta nosila domačina Ernest Ferko in takratni poveljnik PGD Dolnji Slaveči Karel Recek.

V spomin na to se je 20. junija 2015 odvilo slovesno odkritje spominske plošče, ki je na gasilskem domu na Dolnjih Slavečih. Pred slovesnostjo, ki se je začela ob 12. uri, pa je v spomin na to bil organiziran tudi 7 km dolg pohod od takratnega oddelka milice v Rogaševcih do gasilskega doma na Dolnjih Slavečih. Pohoda in slovesnosti se je udeležilo čez 70 ljudi. To so bili predvsem člani društva Sever za Pomurje in Zveza veteranov vojne za Slovenijo, kakor

tudi nekaj drugih pohodnikov. Še preden pa je prišlo do odkritja spominske plošče, ki sta jo odkrila predsednik Policijskega veteranskega društva za Pomurje Drago Ri- baš in županja Cvetka Ficko, sta vse prisotne nagovorila župan občine Rogašovci Edvard Mihalič in županja občine Grad Cvetka Ficko. Slavnostni govornik na prireditvi je bil predsednik Policijskega veteranskega društva za Pomurje. Slovesnost so obogatili še nastopajoči učenci OŠ Grad ter kvintet glasbenikov policijskega orkestra iz Ljubljane. Ob koncu je bilo poskrbljeno še za pogostitev v gasilskem domu.

Mateja Knap

Odkritje spominske plošče na gasilskem domu (foto: J. Knap)

POHOD PO VIDONCIH

25. junij – dan državnosti smo letos proslavili tudi v Vidoncih s kratkim kulturnim programom in pohodom po vasi.

Zjutraj smo se pohodniki zbrali v Športnem centru Vidonci in najprej prisluhnili kratkemu kulturnemu programu ob dnevu državnosti. Sledil je pohod po vaških poteh do zaselka Mesarova graba, kjer smo se okrepčali s pijačo in jedačo. Nato nas je pot vodila naprej po gozdni poti do naslednjega zaselka vasi, kjer nas je čakalo presenečenje – nenapovedana postojanka s pijačo. Ker smo bili že

Pohodniki po Vidoncih (foto: E. Kuzmič)

nekoliko utrujeni, smo se odpravili do športnega centra, kjer je sledila zakuska z golaževo juho in prijeten klepet ob dobri kapljici.

Pohoda se nas je udeležilo 70 pohodnikov iz različnih vasi. Prehodili smo približno 8 km poti.

Melita Ficko Sapač

TURNIR PRIJATELJSTVA V RADOVCIH

V športnem centru Radovci je letos konec junija že drugič potekal turnir prijateljstva v nogometu. Turnirja so se udeležile povabljenе ekipe in sicer nogometaši iz Kobilja, Pertoče, Poznanovcev, Gipsy team Domajinci, Plavih devet iz Lemerja, Vidonci, Grad mladi in Radovci.

Turnir se je odvijal v prijetnem in borbenem vzdušju, kar ni mogel pokvariti niti dež. Nogometaši in obiskovalci so tekme spremljali z zavijanjem in vzpodbujanjem vsake ekipe. Na koncu je tretje mesto pripadlo nogometašem iz Vidonec, drugo mesto so osvojili Gipsy team Domajinci in prvo mesto mladi nogometaši Grad.

Marjan Ficko

Na turnirju prijateljstva (foto: Srečko Vogrinčič)

OD GORCE DO GORCE

Na Sladki Gori je 27. junija 2015 potekal tradicionalni, že 11. pohod Od gorce do gorce, ki ga vrsto let v času praznika Občine Šmarje pri Jelšah organizira Turistično društvo Skriti biser Sladka Gora ob podpori Občine Šmarje pri Jelšah, TIC-a Šmarje pri Jelšah in PGD Sladka Gora. Tudi letos se je pohoda udeležilo veliko število pohodnikov in ljubiteljev gorc, ki so v ne prevročem vremenu, kljub popoldanskemu dežju obiskali kar 11 postojank.

Tega tradicionalnega pohoda so se kot že vrsto let tudi letos udeležili Radovčani, ki ohranjajo prijateljske vezi s prijatelji s Sladke Gore.

Pohodniki so se začeli zbirati pri Domu krajanov in gasilcev Sladka Gora, kjer so vplačali simbolno startnino, na podlagi katere so prevzeli letošnje raznobarvne majčke

z logotipom pohoda. V nadaljevanju so pohodniki krenili na krožno pohodniško pot, ki vodi po razgibanem terenu med vinogradi do številnih gorc. Letos so pohodniki imeli na voljo skupno enajst vmesnih točk oziroma postojank. Ogleдали so si lahko sladkogorsko cerkev in Fidlerjevo kapelo. Po ogledu hiše pesnika Alojza Hergouta so se pohodniki okrepčali na Potiskovi domačiji. Pot jih je nato vodila do razgledne točke, v Andrejevi gorci pa jih je čakal pečeni odojek. Pohodniki so se udeležili tudi bogoslužja v cerkvi sv. Mihaela, nato pa so krenili do Korita in na razstavo slik pri Slavku Jeriču.

Vinogradniki, vinarji in ostali ponudniki različnih dobrot, izdelkov in turističnih produktov na Sladki Gori so še enkrat več dokazali, da so odlično pripravljene, da znajo zadovoljiti potrebe in pričakovanja različnih obiskovalcev. Prav gotovo so številni pohodniki ta dan izkoristili za prijetno druženje, kjer ni manjkala dobra volja, žlahtna kapljica in okusna hrana.

Suzana Farič

Radovski pohodniki (foto: Jernej Rumež)

NOČNO GAS. TEKMOVANJE V MOTOVILCIH

Občina Grad ima bogato tradicijo organizacije gasilskih tekmovanj. Eno najuspešnejših in najbolj obiskanih ne le v občini, ampak tudi v širši regiji, je tekmovanje za prehodni pokal vasi Motovilci. Tekmovanje se je letos odvijalo že 17-ič, in sicer v soboto, 4. julija 2015. Tekmovalne enote so se pomerile v suhi vaji z motorno brizgalno in metu torbic.

Letos se je tekmovanja udeležilo 44 ekip, od tega 14 ženskih in 30 moških. V ženski konkurenci so prvo mesto iz prejšnjega leta ubranile gasilke PGD Bodonci. Ker so zmagale tretjič zapored, so prejele prehodni pokal v trajno last. Drugo mesto so zasedle članice PGD Dolnja Bistrica, tretje mesto pa gasilke iz PGD Rogašovci. V moški konkurenci so prvo mesto osvojili gasilci iz PGD Šratovci, sledili sta ekipi PGD Sovjaka in PGD Dolnji Slavečini.

Poleg odličnih predstav tekmovalnih desetini so se številni obiskovalci zabavali tudi na pravi gasilski veselici. Svoje

DOGAJALO SE JE

pete so si brusili ob glasbi skupine Weekend Band in pevcu Jasminu Stavrosu. Za goste je bilo tudi to leto odlično poskrbljeno. Organizatorji so se na dogodek pripravljali tako rekoč celo leto, pri pripravi je sodelovala celotna vas, rezultat pa je bila zadovoljna in odlično postrežena množica obiskovalcev. Z uspešno zaključeno prireditvijo so vaščani dobili nov elan za pripravo 18. tradicionalnega gasilskega tekmovanja za pokal vasi Motovilci.

Alenka Fujs

Gasilke v akciji (foto: Jožica Šadl)

MEDNARODNI TURNIR V AVSTRIJI

V soboto, 4. julija 2015, smo se člani ŠD Vidonci skupaj s podjetjem Dengrad udeležili mednarodnega turnirja v malem nogometu v Markgrafneusiedl-u v neposredni bližini mesta Dunaj. S ŠD Markgrafneusiedl že dolga leta sodelujemo po zaslugi Vojka Bučeka, ki je član ŠD Vidonci in tudi član ŠD Markgrafneusiedl in tako skrbi za prijateljske stike med obema društvoma.

Turnirja se je udeležilo 12 članov ŠD Vidonci in 28 članov podjetja Dengrad. Ob 5. uri smo se z avtobusom odpravili izpred športnega centra Vidonci. Pot nas je vodila do mejnega prehoda Kuzma. V Kuzmi so se nam pridružili zaposleni iz podjetja Dengrad in pot smo nadaljevali proti Dunaju z vmesnimi postanki. Na Dunaju nas je z veseljem pričakal naš kolega Vojko. Najprej smo si ogle-

ŠD Vidonci in podjetje Dengrad na turnirju na Dunaju (foto: E. Kuzmič)

dali pivovarno Storchenbräu, nato pa nam je Vojko še razkazal znamenitosti mesta Dunaj. Sledilo je kosilo in po kosilu smo pričeli s turnirjem v Markgrafneusiedl-u. Ekipa podjetja Dengrad je osvojila prvo mesto na turnirju, mi pa smo z zmago proti domači ekipi Markgrafneusiedl osvojili 5. mesto. Po končanem turnirju smo se okrog 23. ure odpravili proti domu.

Ervin Kuzmič

TABOR GASILSKE MLADINE

Tudi v letošnjih poletnih počitnicah smo PGD Motovilci organizirali gasilski tabor za našo mladino. V sredo, 8. julija 2015, dopoldan smo se naložili na avtobus in kombi ter se odpravili na pot. Kot lani smo šli k našemu pobratenemu društvu PGD Braslovče, kjer smo ob kozolcu med drevesi preživeli pet čudovitih dni. Z nami je šlo 18 otrok, starih med 7 in 14 let, ter 9 mentorjev in mentoric.

Teden je bil zelo pester. Mentorice se prevzele različne aktivnosti tekom dneva, mentorji pa so se prelevili v prave profesionalne kuharje, ki so petkrat dnevno poskrbeli, da so naši želodčki bili polni in da smo lahko nemoteno delali, raziskovali in ustvarjali. Kot pravi taborniki smo spali v svojih šotorih in v spalnih vrečah. Prav tako smo si naredili svojo zastavo, sestavili himno in zakurili taborniški ogenj. Prosti čas smo preživeli ob družabnih igrah, v katerih smo postali že pravi profesionalci. Veliko smo igrali na kitaro in harmoniko ter preganjali vstran vso živad okrog nas s petjem domačih in tujih pesmi.

Seveda pa na gasilstvo nismo pozabili. Spoznavali smo gasilsko opremo, se pripravljali na gasilska tekmovanja, si ogledali gasilski dom PGD Braslovče in se družili z njihovimi pionirji in mladinci. Seveda brez nogometne tekme med domačini in gosti ne gre. In kot veleva bonton, smo bili zelo dobri gostje, saj smo jim pustili, da so tudi letos zmagali.

Udeleženci 2. tabora gasilske mladine v Braslovčah (foto: J. Šadl)

Tako kot lani se je izkazal gasilski tabor za zelo dobro izkušnjo otrokom in nam mentorjem. Otroci so v naravi brez elektronskih naprav spoznavali svet, ga začutili v vsej svoji širini, se čudili naravnim pojavom, predvsem pa krepili stare medsebojne vezi in tkali nove. Domov smo se vrnili polni novih dogodivščin, spominov in želja, da prihodnje leto nadaljujemo, kjer smo ostali.

Hvala vsem staršem, da so nas podprli in nam zapali svoje otročke. Hvala tudi vsem mentorjem in mentoricam, da so si vzeli čas in ga darovali za mlade.

Valerija Šadl

SREČANJE UPOKOJENCEV

Srečanje upokojencev je za vse člane velik dogodek. O njem začnemo razmišljati že na občnem zboru v vprašanji, kje bo, kdaj bo, da bomo spet šli, da se srečamo, se pogovorimo, skratka, da se bomo imeli fajn.

Veseli smo bili vseslovenskih srečanj, odkar pa teh ni, je naša prisotnost toliko večja na srečanjih Pomurja. 9. julija 2015 smo se srečali že trinajstič. Bili smo v Radencih, kjer sta nas pozdravila dosedanja predsednik g. Mirko Levarič in novoizvoljena predsednica Pomurske pokrajinske zveze društev upokojencev Murska Sobota ga. Violeta Bertalanč ter župana Radencev in Murske Sobote. Slavnostni govornik je bil predsednik Zveze društev upokojencev Slovenije g. Anton Donko.

Program je bil za vse zelo zanimiv, saj so se predstavile glasbene skupine različnih zvrsti, projekt Nazdravje pa je predstavila ga. Mateja Kožuh Novak. Proslavo je zaključila godba na pihala iz Ljutomera. Prezgodaj je bilo, da bi že šli domov, zato smo se odpeljali na krajši izlet do Spodnje Ščavnice, kjer smo se ustavili na kmečkem turizmu Hari. Tu nas je pričakala muzika, postreženi smo bili z narezkom in v prijetnem vzdušju je popoldan hitro minil. Zadovoljni, da smo preživeli prijeten dan med prijatelji, smo se proti večeru vračali na naše Goričko.

Po vtisih s srečanja Dragice Hüll zapisala Kristina Marič

Mateja Kožuh Novak je predstavila projekt Nazdravje (foto: www.slovenskenovice.si)

NOČNO GAS. TEKMOVANJE V RADOVCIH

V športnem centru Radovci je 11. julija 2015 potekalo tradicionalno osmo nočno gasilsko tekmovanje za prehodni pokal »Vasi Radovci«.

Na tekmovanje se je prijavilo 21 ekip, od tega 5 ekip članic. Ekipe so pokazale zelo dobro znanje iz poznavanja gasilskih veščin. Le temu pa je bilo potrebno dodati tudi kanček sreče in seveda pridobljene izkušnje. Ekipe z najboljšim znanjem iz gasilskih veščin je bila tokrat ekipa PGD Dolnji Slaveči, ki je tako odzela prehodni pokal ekipi PGD Beznovci, ki so bili lansko leto prvi. Tokrat so se morali zadovoljiti zgolj z drugim mestom. Tretje mesto med člani je tokrat zasedla ekipa PGD Sveti Jurij. Med članicami so bile ponovno najboljše članice ekipe PGD Bodonci, ki so letos že tretjič zapored uspele zadržati prehodni pokal v svojih rokah. Drugo in tretje mesto so zasedle članice ekipe PGD Strukovci in PGD Vidonci.

Prireditvev pa je seveda tako kot vsakič bila izpeljana ob prijetnem vzdušju množice, ki se je zabavala ob zvokih skupine Weekend band, ob dobri ponudbi hrane in pijače, za katero so poskrbeli pridni in zavzeti vaščani in vašcanke.

Suzana Farič

Dobitnika prehodnega pokala PGD D. Slaveči in PGD Bodonci (foto: Mateja Sever)

ŠD KOVAČEVCI V ZAGORJU

Športno društvo Kovačevci je tudi letos pri pripravi Plana za leto 2015 vključilo izlet med dejavnosti tekom leta. Letos smo se v začetku julija odpravili v hrvaško Zagorje in sicer smo si najprej ogledali grad Veliki Tabor pri Desničih. Grad je iz 15. stoletja in je bil dolga stoletja dom plemiško fevdalne družine Ratkaj, med njegove prve lastnike štejejo tudi grofje Celjski, danes pa je v lasti države, ki ga tudi obnavlja. Ob omembi gradu se ljudje največkrat spomnijo tudi legende o Veroniki Deseniški.

Po ogledu gradu smo se odpravili proti vasi Kumrovec, kjer smo si ogledali etnološki muzej Staro Selo z restavriranimi vaškimi hiškami iz konca 19. stoletja. A glavna atrakcija za vse nas, ki smo

DOGAJALO SE JE

še bili pionirčki, je bila rojstna hiša Josipa Broza Tita iz leta 1860, v kateri se sedaj nahaja muzej. Pred samo hišo stoji znameniti kip maršala Tita, delo znanega kiparja Augustinčiča. Po majhnem telesnem okrepčilu nas je pot vodila do dvorca Oršič, kjer smo si ogledali Muzej kmečkih uporov (Muzej seljačkih buna), v katerem najdemo lepo zbirko plemiškega in kmečkega orožja iz časov kmečkih uporov in Matije Gubca, kateri je bil osrednja osebnost slovensko-hrvaškega kmečkega upora iz leta 1573. Ogledali smo si še več kot 400 let staro lipo, izpod katere naj bi Matija nagovarjal kmete k uporom. Po opravljenem kosilu smo se polni vtisov, takšnih ali drugačnih, popeljali proti domačemu kraju.

Doris Troha

ŠD Kovačevci pred spomenikom Matije Gubca (foto: D. Troha)

ORATORIJ

Don Bosko pravi, da je »vsaka minuta zaklad«. In tudi mi, pri Gradu in v Kuzmi, smo na letošnjem oratoriju poskušali izkoristiti vsako minuto. Oratorij je potekal pod geslom »Hočem biti svet« in je v tednu od 13. do 19. julija povezal otroke in animatorje iz treh župnij: od Grada, Kuzme in Svetega Jurija. Spoznavali smo življenje sv. Dominika Savia, zavetnika ministrantov in mladih. Z njim smo se podali na pot svetosti, za katero pa smo ugotovili, da niti ni tako enostavna. Vsak dan smo posvetili določeni vrednoti, kot so sveto obhajilo, navdušenost za svetost, vestnost, služenje in Marija. Skupaj z otroki smo ugotavljali, da so vse te vrednote pomembne v našem življenju, vendar pa imamo včasih premalo poguma, da bi se spopadli z izzivi, ki nam jih prinašajo. In bolj ko smo skozi zgodbo spoznavali sv. Dominika Savia, bolj smo ugotavljali, kako naj se spopadamo z življenjskimi izzivi. Biti vesten, služiti Bogu in se zavzemati za svetost, ni enostavno, toda če nekaj »dela« prepustimo tudi Njemu, vse poteka lažje. Le zaupati moramo.

Na Oratoriju smo tudi veliko prepevali in vsak dan je bilo ob dviganju in spuščanju zastave slišati tudi našo oratorijsko himno. Tudi igrali smo se. Svoje spretnosti smo pokazali na »oratorijadi«, možgančke smo napenjali, ko smo iskali skriti zaklad, najbolj pa smo se veselili vodnih iger, ki so bile v

teh vročih dneh še kako dobrodošle. Odpravili smo se tudi na pohod, ki smo ga zaključili s piknikom in igrami, kjer so se nam pridružili tudi starši. Vsak dan pa smo bili tudi ustvarjalni in tako so pod spretnimi prstki nastajali različni izdelki. Prvi dan, ko je bil simbol dneva kruh, smo se tudi mi lotili peke. Pekli smo pecivo, kjer so se kot zelo spretno izkazale naše animatorke, pomagali pa sta nam tudi dve babici. Izdelovali smo tudi stojala za svinčnike, angelčke iz makaronov, okvirje za slike in še marsikaj zanimivega. Animatorji in otroci smo bili ta teden res kot ena velika družina. Skupaj s sv. Dominikom Saviem smo začeli potovati po poti svetosti in upamo, da se nas bo ta svetost držala še naprej in da bo nalezljiva. Bodimo sveti, če želimo, da bo svet govoril o nas. Saj vemo, da svetnik ne postaneš kar tako, čez dan. Tudi Dominik se ni rodil kot svetnik, ampak je postal svet. Nič ni nemogoče. In tudi mi se bomo trudili, da bomo oratorijski duh in svetost prinašali v življenje ljudi okrog nas.

Anja Kisilak

Sklep oratorija pred župnijsko cerkvijo v Kuzmi (foto: Tilen Rogač)

ROMANJE ZAKONCEV JUBILANTOV

Zakonci jubilanti iz župnije Grad in Sveti Jurij v Prekmurju ter drugi prijatelji romanj smo se v soboto, 18. julija 2015, odpravili na zahvalno pot k višarski Mariji. Tokrat smo izbrali pot čez Avstrijo in izkoristili možnost pogleda na Vrbsko jezero. Lepota narave, svetišča Marije Wörth in dvorca Schloss am Wörthersee nas je lepo obogatila. V italijanskem kraju Camproso (Žabnica) smo prestopili iz avtobusa v gondolo in tako s pomočjo žičnice poromali k Mariji. Sveto mašo je vodil dr. Peter Lah, jezuit iz Komen-de, ki v akademskem času predava v Rimu. Ob vhodu v cerkev smo po sveti maši zagledali obeležje v spomin na Lamberta Ehrlicha, ki je poleti leta 1933 imel na Višarjah pomenljiv govor: »Božja volja nam tukaj, na Svetih Višarjah razodeva, kaj je naloga Slovencev na zemlji, kjer živimo. Ob temeljih te svete gore se stikajo tri poglavitna evropska plemena. Njihovi valovi, prihajajoči od juga, severa in vzhoda, bi udarili skupaj prav tu. Romani, Germani, Slovani bi prav tukaj skušali riniti drug drugemu mejnike nazaj. A naši očetje so bili modrejši od vojskovodij in politikov.

Namesto mejnika so (...) med tremi narodi postavili cerkev. To je edini mejnik v Evropi, ki narodov ne ločuje, ampak jih združuje. Danes je tak mejnik vsa naša domovina. Slovenija mora biti mejnik, ki družiti in veže jug s severom in vzhod z zahodom. Sama pa ne sme biti ne eno, ne drugo, ne tretje. Ostati mora mejnik, ki družiti, kakor Svete Višarje. To je Božja volja. To nalogo bo mogla Slovenija izpolnjevati samo v svobodi, ne pod gospodarjem z juga ali severa, vzhoda ali zahoda.« V duhu teh besed smo si tudi sami zaželeli, da bi ponovno odkrivali varnost za prihodnje ob Jezusu Kristusu, ki nam podarja več, kot ga prosimo.

DOGAJANJE V KRAJINSKEM PARKU GORIČKO

VELIKONOČNE DELAVNICE IN POHOD TRIDEŽELNEGA PARKA

28. marca so na gradu Grad potekale že tradicionalne velikonočne delavnice s prodajno razstavo in ponudbo velikonočnih ter spomladanskih izdelkov. Otroci so ustvarjali v delavnicah, kjer so si izdelali svojo remenko v batik tehniki in košarico zanjo iz barvnega papirja. Razstavili smo tudi izdelke, ki so prispeli na natečaj Vüzenski dar. Prvo mesto si je upoštevač kriterije estetike in uporabnosti izdelka, uporabe naravnih materialov in kreativnosti pri vključitvi tematike Velike noči prisvojil otroški skiro iz lesa Štefana Županeka iz Šalovec, drugo mesto pih v batik tehniki Terezije Toplak iz Dobrovnika in tretje mesto velikonočna dekoracija Dragice Horvat iz Dobrovnika. Na natečaj se je odzvalo 6 rokodelcev.

Za pomladno prebujanje smo poskrbeli tudi z gibanjem v naravi in na ta dan organizirali še pohod trideželnega parka Goričko Raab Órség ob svetovnem dnevu voda. Pohod je potekal po razgibanem terenu na območju Občine Grad, kjer so pohodniki spoznavali številne kulturne in naravne znamenitosti okolice gradu. Več kot 50 pohodnikov se je podalo skozi grajski park v dolino Gračkega potoka, naprej po Graščakovi poti do zeliščnega vrta Korina, kjer so se osvežili z zeliščnimi čaji. Po Pomurski planinski poti so pot nadaljevali do Kačove mlake, naprej mimo Lednarjeve usnjarne in Vulkanije na Popovšček, ki je ponujal lep panoramski pogled na Pörgo. Pohodniki so lahko izvedeli marsikaj o sami kamnini vulkanskega izvora, bazaltnem tufu. Preko Bežanove grabe in Grač-

Zakonci jubilanti 2015 na velikonočni ponedeljek (foto: arhiv župnije Grad)

Pot smo nadaljevali čez prelaz Predel in se spominjali trpljenja naših prednikov, ki so ravno v tistem prostoru, natanko pred stotimi leti doživeli drugo bitko soške fronte (18. julij - 10. avgust 1915). S spoštljivostjo smo pogledovali proti čudovitim vrhovom, ki pa so zaznamovani z izgubami življenj. Ob tem smo se spominjali tudi svetlih trenutkov, ki so jih pisali mnogoteri vojaki, predani Bogu in narodu. Avstro-ogrski vojaki so zgradili cerkev na Javorci, muslimanski bojevniki so v Logu pod Mangartom postavili Mošejo. Ob soočanju s človeško minljivostjo se je iskalo semena nesmrtnosti. Svetišče je bilo v veliko pomoč. Tudi vojaški kurati so darovali življenja za svoje ljudi.

Vstopili smo tudi v cerkev Srca Jezusovega v župniji Drežnica in v duhu pesmi prosili Gospoda: Čuvaj nas v ljubezni svoji, mi smo tvoji. Lepa romarska cerkev pod Krnom stoji v idiličnem prostoru. Obogateni z mnogimi lepimi doživetji smo se čez Idrijo vrnili v idilično domačo župnijo. Bogu hvala.

župnik Marko Magdič

Zakoncem jubilentom so se na romanju pridružili še drugi verniki (foto: Bojan Maček)

Udeleženci zdeželnega pohoda pred gradom Grad (foto: G. Domanjko)

kega potoka so se podali na drugo stran v Vidonce in si ogledali visokodebelni sadovnjak in hotel čebel samotark. Po krajšem postanku so pot nadaljevali po Olivinovi poti mimo cerkve Marijinega vnebovzvetja do grajskega poslopja, kjer so ob dobri hrani in v krogu prijateljev pohod z ogledom velikonočne razstave 14 ponudnikov domače obrti tudi zaključili. Obilo sonca in lepi razgledi so dali pohodu poseben čar. Zadovoljni nad novimi doživetji so že začeli načrtovati nove pohodne podvige.

Štefanija Fujs, Marina Horvat

KONCERTI NA GRADU

V mesecu juniju smo v koncertnem salonu gradu Grad pripravili kar tri koncertne dogodke.

Klavirski recital na velikem koncertnem klavirju mlade Anje Kučan potrjuje idejo in uresničuje željo, ponuditi grad mladim umetnikom in publiki, da doživijo glasbo v čudovitem grajskem ambientu. Anja je svoj prvi samostojni recital 13. junija izpeljala s svojima sošolkama, flautistkama, Niko Pinter in Anastasijo Kostič. Samo občudovali smo lahko, kako nežno so drseli Anjini prsti po klaviaturi. Lahko ji le čestitamo in se veselimo njenega naslednjega koncerta v letu 2016.

Večer Mendelssohnovih komornih del se je odvil 22. junija. Mentorica Gabriela Bratina in korepetitor Predrag Šantek, ki poučujeta na Glasbeni šoli v Murski Soboti, sta na grad pripeljala svoje učence solo petja. Anja Kutoš, Alja Gregorinič, Tanja Kološa, Jasmina Dajčman, Julija Furek, Polona Hanc, Dominik Kerčmar, Maria Horvat, Nicky Dervarič, Laura Vučak, Patricija Cigan, Miša Frumen, Maja Gabor, Laura Cigut in Anja Kučan so nam z izvedbo Mendelssohnovih komornih del pričarali lep večer v koncertnem salonu gradu.

Koncerte stare glasbe izvajamo v sodelovanju z Seviq Brežice že nekaj let zapovrstjo. Koncert 24. junija v izvedbi Camerata Bachiensis iz Leipziga v Nemčiji nas je zvalil v objem romantične glasbe Iz osrčja Nemčije, kjer je ustvarjal Johann Sebastian Bach. Šest članic in en član ansambla je v okviru projekta eemeging bivalo v umetniški rezidenci na Turistični kmetiji Smodiš v Otovcih.

Večer Mendelssohnovih komornih del na gradu (foto: S. Dešnik)

Ob minulih poletnih koncertih smo razmišljali tudi o tem, kako pritegniti občinstvo in ga navdušiti za poslušanje tovrstne glasbe. Razmišljali smo tudi o poletni šoli petja na gradu, ki nudi vse možnosti učenja petja, skladanja in tudi izvajanja klasične glasbe, ki nedvomno najbolj sodi v kulturni spomenik državnega pomena, kamor je grad Grad vpisan.

Stanka Dešnik

RAZSTAVE

Ob svetovnem dnevu voda, 22. marca, in svetovnem meteorološkem dnevu, smo 23. marca odprli nov razstavni prostor o vidri. Prostor Vidra je namenjen spoznavanju vodnih ekosistemov in njihove pestre biodiverzitete. Odprtje sta pospremili predavanji mag. Marjane Hönigsfeld Adamič: »Od vidre do žive vode« in prof. dr. Mihaela J. Tomana: »Varstvo voda ali varstvo človeka pred vodami«. Ob tej priložnosti smo prikazali delovanje vodnih modelov, ki so bili izdelani v okviru projekta Life Aquaviva. Otvoritvi in predavanjem so prisostvovali tudi učenci OŠ Grad. Razstavna soba z vodnimi modeli je tako dobra dodatna ponudba za obiskovalce gradu.

Razstavni prostor Vidra (foto: S. Dešnik)

O, TI, TI! 2. junija smo na gradu Grad pripravili večer, ki je bil pravo druženje generacij in ustvarjalcev, ki jim je skupna nit narava. Najprej smo odprli razstavo tekstilnih izdelkov skupine žensk, ki so šivale in vezle na temo tradicionalne dediščine pod mentorstvom več strokov-

Razstava O, TI, TI! (foto: S. Dešnik)

njakinj na Ljudski univerzi v M. Soboti. Tekstilni izdelki so iz platna, narejenega iz rastlinskih vlaken, lanu in bombaža. Razstavljajo jih Marija Šijanec, Darja Vrbnjak, Majda Borko, Dragica Marinič, Marija Habjanič, Katarina Glavač, Alenka Gomboc Matjašec, Milena Žalig, Bernarda Kovše, Tatjana Vuković in Vesna Kitthiya. Čudoviti unikatni izdelki so na ogled vse do konca poletja. Nato je sledil še drugi del kulturnega dogodka, ki so ga pripravili učenci iz OŠ Grad. Literarni večer z naslovom »Ko z nami joče še nebo« je bil namenjen predstavitvi knjižice pesmi »Ko joče še nebo«, ki jo je s pomočjo šole izdala devetošolka Doris Kovač pod mentorstvom Marije Štesl. Mlada pesnica v svojih pesmih najbolj zaupa naravi.

Štefanija Fujs

7. NATEČAJ NARAVOSLOVNE FOTOGRAFIJE KRAJINSKEGA PARKA GORIČKO

Natečaj naravoslovne fotografije Krajinskega parka Goričko postaja vse bolj del rednega repertoarja prireditev na Goričkem, saj iz leta v leto beležimo večjo udeležbo. Če je na prvi natečaj leta 2008 prispelo le 24 fotografij (takrat le v kategoriji osnovnošolcev), jih je letos prispelo kar 345, in sicer 200 v kategoriji odraslih in 145 v kategoriji osnovnošolcev.

Letošnja tema je bila posvečena prsti (zemlja), ki je za marsikaterega amaterskega ali polprofesionalnega fotografa predstavljala kar zahtevno nalogo. Po ocenah strokovnjaka, profesionalnega fotografa Toma Jeseničnika, sta nalogo najbolje opravila Jože Bratuš iz Murske Sobotice s fotografijo Sožitja in Tilen Jurkovič iz OŠ Murska Sobota s fotografijo Ročno obdelovanje zemlje.

Poleg zmagovalnih fotografij hodnike gradu Grad krasijo še 50 fotografij, ki se jim je uspelo prebiti v finale, kajti zaradi velikega števila prispelih fotografij smo letos bili primorani narediti izbor za razstavo. Razstavo, ki smo jo odprli 5. junija, si je moč ogledati do konca septembra.

Štefanija Fujs

Sožitja - najboljša fotografija v kategoriji odrasli (foto: Jože Bratuš)

BILO JE SEDAJ / THE TIME WAS NOW

Mlada umetnica Mariëtte van Duin, ki je na Goričko v Art Središče pripotovala iz Nizozemske, je 20. junija na gradu postavila v še neobnovljeni dvorani umetniško inštalacijo z risbami, slikami, predmeti in svojim videoportretom, s katerim razkriva svoje videnje in doživetje pri nas in pri njih. Razstava je bila na ogled do 5. julija.

Štefanija Fujs

Mariëtte van Duin na gradu Grad (foto: S. Dešnik)

SODELOVANJE V TRIDEŽELNEM PARKU GORIČKO RAAB ŐRSÉG

Uprave Trideželnega parka Goričko Raab Őrség redno sodelujemo in skupaj promoviramo mejna zavarovana območja. V letošnjem letu je zagotovo najodmevnejši dogodek potekal na Tromejniku. Ob dnevu evropskih parkov so se srečali predsedniki treh držav, iz Slovenije Borut Pahor, iz Avstrije Heinz Fischer in iz Madžarske János Áder. V nagovorih so predsedniki izpostavili krepitve čezmejnega sodelovanja na področjih ohranjanja in trajnostne rabe naravnih in kulturnih danosti skozi trajnostni turizem, kmetijstvo in infrastrukturo. Srečanja se je med drugimi udeležil še direktor federacije EUROPARC Frederico Minozzi.

Predsednika Borut Pahor in Heinz Fischer si ogledujeta prvi skupni zemljevid Trideželnega parka Goričko Raab Őrség. (foto: K. Malačič)

Še posebej tesno sodelovanje se je razvilo na področju sodelovanja osnovnih šol. Osnovne šole iz Krajinškega parka Goričko so drugič tekmovali v kvizu o naravi in človeku, ki poteka na območju Trideželnega parka Goričko Raab Órség. Sto učencev, med njimi tudi učenke iz OŠ Grad, je v zimskih mesecih tekmovalo v kvizu. Ekipe z največ doseženimi točkami smo nagradili s prenočevanjem na gradu Grad, raziskovanjem netopirjev ter pogledom skozi teleskope v globoko vesolje.

Ogenj smo ob pomoči skvrtov iz Beltinec zakurili s pomočjo kresilnega kamna (foto: S. Dešnik)

29. junija so se na gradu srečali učenci osnovnih šol iz KP Goričko, NP Raab in NP Órség. 120 učencev in mentorjev se je pomerilo v zabavnih igrah ter poskušalo tradicionalne prigrizke iz treh dežel. Igre smo pripravili v sodelovanju s kolegi iz sosednjih parkov. Poseben izziv so predstavljala navodila v treh jezikih. Kljub jezikovnim preprekam smo se imeli lepo. Naslednje leto bo srečanje v NP Raab v Avstriji.

Nataša Morsič

V eni od iger so učenci v grajskem ribniku lovili ribice. (foto: S. Dešnik)

REPUBLIKA SLOVENIJA
SLUŽBA VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE ZA RAZVOJ
IN EVROPSKO KOHEZIJSKO POLITIKO

KOŠNJA »OPUŠČENIH« TRAVNIKOV V PROJEKTU GORIČKI TRAVNIKI

Javni zavod Krajinški park Goričko (JZ KPG) nadaljuje s prizadevanji za ohranitev ekstenzivnih travnikov in zmanjšanje deleža zaraščajočih travniških površin na Goričkem. Skupaj s še štirimi partnerji je v letu 2015 pri-

dobil sredstva Programa Finančnega mehanizma EGP 2009-2014 za izvedbo projekta Učinkovito upravljanje z ekstenzivnimi travniki na območju Natura 2000 Goričko ali krajše Gorički travniki.

Splošni cilj projekta, ki se je začel v marcu 2015 in bo trajal do konca aprila 2016, je učinkovitejše upravljanje z različnimi tipi travnikov (Natura 2000 tipi travnikov) in določenimi živalskimi vrstami, ki živijo ali se prehranjujejo na teh travnikih. V ta namen bomo s košnjo 60 ha opuščanih ali zaraščanih travnikov, odstranitev tujerodnih invazivnih vrst in lesne zarasti ter spravirom odkošene biomase, izboljšali življenjske pogoje za ptice, kot sta smrdokavra ali upkaš po domače ter rjavi srakoper in metulje. S košnjo in spravirom krme s travnikov, bomo aktivno prispevali k obnovi in ohranitvi treh najpomembnejših travniških habitatnih tipov na Goričkem.

Začetek košnje vlažnih travnikov v Motovilcih (foto: Marjana Fujs)

Travniške površine za košnjo so bile izbrane na podlagi več kriterijev. Najbolj pomemben kriterij je bil, da je travnik opredeljen kot tip travnika, ki jih kot upravljavec zavarovanega območja narave in območja Natura 2000 moramo varovati. Drugi kriterij pa je, da lastnik za travnik ne prejema osnovnih plačilnih pravic ali drugih plačil kmetijsko-okoljskih podnebniških ukrepov.

S košnjo trave in spravirom biomase na 320 parcelah v 24 katastrskih občinah smo začeli v juniju v skladu z načrtom košnje, ki je bil izdelan za vsako parcelo. Košnjo in odstranitev dela lesne zarasti za JZ KPG izvaja Javno

Travniki po košnji čakajo na odvoz suhe biomase (foto: G. Domanjko)

komunalno podjetje Šalovci d.o.o., ki je bilo izbrano na javnem razpisu. Ob tej glavni aktivnosti poteka še množica drugih dejavnosti, kot so naravoslovni dnevi za otroke goriških vrtcev in osnovnih šol, monitoring izbranih vrst ptic in metuljev, ekološka raziskava o prehranjevalnih habitatih velikega skovika ali čuka, kot mu pravijo na Goričkem. V občini Grad smo med drugim že pokosili kompleks zaraščenih travnikov v Motovilcih, košeni bodo tudi nekateri travniki na območju Vidoncev in Radovcev.

Več informacij na <http://travniki.park-goricko.info/> ali telefonski številki 02 551 88 71.

Mojca Podletnik, koordinatorica projekta

ZLATI MATURANT MITJA KUCHAR

V občini smo lahko ponosni na vsak dosežek na področju znanja. Še posebej, če so za to zaslužni mladi. Saj, kot večkrat pravimo: »Na mladih svet stoji!« V nadaljevanju bomo spoznali nadobudnega fanta iz Motovilcev, ki lahko s svojo marljivostjo in vztrajnostjo v življenju doseže še marsikaj. To je Mitja Kuhar iz Motovilcev 27.

Mitja Kuhar (foto: osebni arhiv)

Mitja, najprej sprejmi iskrene čestitke za izjemni dosežek – pridobitev naslova Zlati maturant iz poklicne mature smeri Farmaceutski tehnik! Povej mi, kakšni so bili občutki, ko si se dejansko zavedel, da imaš uspeh v rokah in da si dosegel vse možne točke?

Najprej se Vam zahvaljujem za izrečene čestitke. Ko sem izvedel za ta izjemen uspeh, za katerega sem se toliko trudil, so bili občutki zelo prijetni, saj sem vedel, da mi je uspelo izpolniti cilj, ki sem si ga zadal že pred nekaj časa. Še bolj me je pa navdušilo to, da sem zbral vse možne točke.

Matura se tretira kot neke vrste zrelostni izpit in da nekomu pri tem uspe doseči vse možne točke, ni kar tako. Povej, si pričakoval tak rezultat, ali pa je bil tudi zate presenečenje?

Po tihem sem ta rezultat tudi pričakoval. Predvsem zato, ker mi je v šoli vedno šlo v redu in nisem imel kakšnih večjih problemov. Toda po drugi strani sem pa bil malo skeptičen, ker sem imel občutek, da mi slovenščina ni šla najbolje od rok pri pisnem delu. Toda uspeh je tu in sekiranja več ni.

Resda predstavlja matura znanje čez vsa štiri leta srednješolskega izobraževanja, vendar so mnenja dijakov glede težavnostne stopnje mature različna. Kaj praviš ti? Je bilo potrebno vložiti veliko časa in truda ali pa si znanje le osvežil?

Povedal bom takole, da sem vložil kar nekaj truda in časa v to, da sem obnovil znanje predvsem iz drugega ter iz začetka tretjega letnika. Toda, če imaš voljo in delaš vse sproti, potem je tudi lažje vse skupaj ponavljati, saj ti veliko več znanja ostane že od prej.

Vsak uspeh, ne glede na to, za kakšnega gre, vedno z nekom delimo. Kdo je bil tisti, ki je prvi izvedel veselo novico? So to bili starši, ali kdo drug ter kakšna je bila reakcija?

Res je. Najprej sem to novico zaupal bratu in staršem ter seveda svojim najboljšim prijateljem. Ko so izvedeli za to veselo novico, so bili navdušeni nad njo, saj so tako izvedeli, da mi je uspelo doseči to, za kar sem štiri leta garal in delal v šoli.

Verjetno si si že ob vpisu v Gimnazijo in srednjo kemijsko šolo Ruše zadal cilj, ki ga želiš doseči. Nam ga lahko zaupaš, prosim?

Prvi cilj, ki sem si ga zadal ob vpisu, je bil seveda ta, da bi mi v šoli čim boljše šlo, da ne bi imel kakšnih večjih problemov. Prav tako sem si želel, da bi po štirih letih končal to šolo z nazivom farmacevtskega tehnika in nato nadaljeval šolanje v tej smeri.

Glede na povedano lahko rečemo, da si na dobri poti pri ustvarjanju svoje kariere. Pot do sem je že zahtevala nekaj zrelosti, resnosti, odgovornosti ter poguma. Kakšno je tvoje sporočilo za bodoče srednješolce in seveda maturante?

Rad bi jim sporočil, da se naj odločijo za tisto srednjo šolo, katera jih najbolj zanima, ter v čem se vidijo čez deset let ali pa več. Prav tako naj pri svojih odločitvah vztrajajo in delajo na tem, da bodo zadane cilje in želje tudi uspešno izpolnili.

»Mitja, iskreno se ti zahvaljujem za ta pogovor. Na nadaljnji poti pa ti želim še naprej obilo uspeha. Pogum in vztrajnost naj te vseskozi trdno spremljata.«

Pogovarjala se je Tatjana Grah

PESMI ŠTEFKE BOHAR

Štefka Bohar iz Kruplivnika že od nekdaj rada piše. Leta 2006 je izdala svoje pesmi v zbirki pod naslovom *Odsev goriških bregov*. Štefka nadaljuje s pisanjem pesmi, ki jih občasno objavlja v tedniku *Kmečki glas*. S svojimi deli pa večkrat sodeluje na raznih razpisih in natečajih. Tako je letos sodelovala na razpisu *Ustvarjalni natečaj Turnišče 2015*. V kategoriji *Literarna dela – odrasli* je sodelovala s tremi svojimi pesniškimi deli. Za pesem *Vrvohodec* je na predlog žirije dosegla 1. mesto. Javni sklad RS za kulturne dejavnosti, Območna izpostava Lendava, Zveza kulturnih društev Lendava in Kulturno društvo »Štefan Raj« Turnišče so ji za pesem *Vrvohodec* podelili priznanje in praktično nagrado.

V glasilu objavljamo Štefkinu nagrajeno pesem *Vrvohodec* in še dve pesmi, s katerima je prav tako sodelovala na letošnjem ustvarjalnem natečaju.

Danijela Krpič

VRVOHODEC

Zastrt čoln
časa zdrzne
po pejsažu
zrncastih podob.

Nebo se topi.
Zeleno ni zeleno.
Vse je belo.
Od daleč je pika
in v njej krog.

Črte ležijo
razmetane
izven prostora.
Strune pojejo
brez violine.

Štefka Bohar

PESEM ŽIVLJENJU

Sanje sem zavila
v rožnato odejo,
da jih veter
ne raznese,
kadar brije okrog hiše.

Svoj smeh
zakrila sem v predpasnik,
da ne izgubi se
na širokih cestah ...

Šla bom
čez tihe dolé,
kjer majske trate dehtijo,
šla bom čez sinje vrhé,
kjer bistri izviri šumijo.
Sklonila se bom do tal
... in poljubila
drobno kapljo v pozdrav.

Štefka Bohar

OB KONCU ČASOV

Vse je v neredu,
a Ti si že zdavnaj
postavil svoj red.

Ne želiš, da stopicamo
na mestu in lovimo svojo senco.
Hočeš, da odkrijemo
temelje svojega bivanja,
da človek ni nad Teboj.
Zaupal si nam vse,
kar je bilo Tvoje.

In tema ne pokrije dneva
ne, da bi zahteval svoje plačilo.
Dnevi so kakor sape,
izpuhteli bodo pred Teboj
kakor rosa pred soncem.
In Ti večni, ki daješ
krono našemu življenju
boš tudi naša
borna telesa postavil
pred svojo svetlobo.
In ničesar, kar ni od Tebe,
ne bo obstalo.

In ves kaos, ki ga
je zamešal človek,
bo v hipu spremenjen.
Od začetka začetkov
bo ostala Beseda
in po njej bo vstajal novi svet.

Štefka Bohar

VESELI DOGODKI

Razveselila sta se svojega novorojenca. Zdaj bo življenje teklo drugače. Otrok ju bo naučil upočasniti svoj korak in ga prilagoditi svojemu. Ob njem se bosta spomnila uspavank in pravljic, za katere sta mislila, da jih ne poznata več. Ob njem bosta opazovala pisanega metuljčka na cvetu, kamenček v zeleni travici, pihala regratovo lučko, poslušala petje ptic, spremljala z otrokovimi očmi zlatorumeni list, ki ga jesenski veter vrtinči in ga bo otrok skušal pobrati, pozimi gledala v počasne snežinke in jih lovila na svojo dlan... In takrat bosta ugotovila, da sta prej spregledala vse te lepote, ki jih je otrok sedaj spet prinesel v njuno življenje in ga tako neizmerno obogatil.

V tem letu je življenje svojim staršem obogatilo deset otrok. Juliji in Timu so se v pomladnih in poletnih mesecih pridružili še Fabian, Zarja, Katja, Tim, Žan, Loren, Brina in Alen.

Naj spomnijo svoje starše na vse lepote, ki nas obdajajo in na bogastvo življenja, ki so ga prinesli s sabo. Mi pa si želimo, da bi se jim tudi v tem letu pridružilo čim več novorojenčkov.

Danijela Krpič

MANUELA IN KRISTIAN

Manuela, Kristjan, Iris in Niko

Ljubezen naju je združila, povezala in pripeljala do skupne odločitve. Tako sva Manuela Grah iz Vidoncev in Kristian Valec iz Černelavcev svoji ljubezni in prijateljstvu dala pridih večnosti v soboto, 6. junija 2015. Poročno zaobljubo sva si izrekla pred pričami in svati v poročni dvorani na gradu Grad in nato še pred Bogom v cerkvi Marijinega Vnebovzetja pri Gradu. Nevestina poročna priča je bila Danica Huber, ženinova pa Franc Vouri. Poročno slavlje smo nadaljevali ob zvokih glasbene skupine Genial v hotelu Diana v Murski Soboti. S prijetnim otroškim vzdušjem sta nama najin dan popestrila in polepšala najina sončka Iris in Niko. Po prelepem dogodku v družbi najdražjih smo se novopečena družina Valec odpravili v naš skupni dom v Černelavce. Hvala vsem, ki ste to srečo delili z nama.

Manuela in Kristian

MARJANA IN JANEZ

Marjana in Janez s sinovoma in nečakom

*Zame lepšega ni, kot to, da vse sem ti.
Zame boljšega ni, kot to, da ob meni si ti.*

Najini ljubezni in prijateljstvu sva dala pridih večnosti v soboto, 27. junija 2015. Civilni obred je potekal v poročni dvorani na gradu Grad na Goričkem, cerkveni pa v cerkvi Marije Vnebovzete pri Gradu. Nevestina priča je bila sestra Slavka iz Gajševce, ženinova pa sestra Marijana iz Ljubljane. Plod najine ljubezni dopolnjujeta sina Filip Franc in David Janez, vedno se nam rad pridruži nečak Dejan.

Marjana in Janez

SARA IN DENIS

Sara in Denis z Zarjo

Sara od Grada in Denis iz Petanjcev sva najine domače prav prijetno presenetila, ko sva jim sporočila, da se bova poročila. Najin datum potoke je bil za naju prav poseben, saj je na ta isti datum, 4. julij, pred šestimi leti Denis prvič obiskal sedaj najin skupni dom pri Gradu.

Tako smo se na lep sončen dan z najbližjimi najprej zbrali v poročni dvorani gradu Grad, kjer je potekal civilni obred poroke. Nato pa smo se odpravili v domačo cerkev Marije Vnebovzete, kjer sva si večno zvestobo obljubila še pred Bogom. Nevestina priča je bila Majda Hozjan, ženinova pa Jelka Vogrinec. Najin poročni dan pa ne bi bil tako zelo poseben, če naju ne bi spremljala hčerka Zarja, katere sva se neizmerljivo razveselila 5. marca. Zarja je v cerkvi prejela tudi zakrament Svetega Krsta, pri katerem jo je v naročju držal njen boter Miha Žokš. Po končanih obredih smo druženje do jutranjih ur nadaljevali v domači gostilni, kjer se nadaljuje tudi naše družinsko življenje.

Sara in Denis

ANITA IN PETER

Anita in Peter

Včasih sva oba bila mnenja, da poroka ni pomembna, da je le košček papirja in zgolj formalnost. Vedno sva govorila, da se ne bova poročila, pa vendar sva si na skrivaj tega vedno želela. Ne poročiš se zato, da bi bili starši, tete, strici, dedki in babice srečni, ampak zato, ker čutiš, da je tako prav. Ker sva oba čutila, da je to nekaj, kar naju bo še bolj povezal in sva si oba tega želela. Če nekemu ni do poroke, le zakaj bi se potem moral poročiti? In kako sva midva sploh prišla na idejo, da se poročiva? Nekega večera sva se zapeljala na najvišji vrh Goriškega - Kuglo, poslušala glasbo v avtomobilu in se kar naenkrat vprašala, kaj pa, če bi se midva poročila? Tako sva se 14. 2. 2009 zaročila in se 16. 5. 2015 poročila.

Na dan poroke sva seveda želela, da se svatje dobro počutijo, v prvi vrsti pa sva gledala na naju. Vendarle je bil to najin dan. Kaj so si za ta dan želeli drugi, je njihova stvar, saj so jo ali pa jo še bodo lahko uresničili na svoji poroki. Tisti dan sva se kljub vsem pripravam prepustila toku. Seveda poskrbiš, da je vse lepo, urejeno, da ima rdečo nit, seveda vse skrbno

načrtuješ, vendar pa niso pomembni odtenki prtov, pa kakšne barve je strop v gostišču, tudi torta ni najpomembnejša. In ne, torta ni tisto, o čemer se govori še dolgo po poroki, govori se o medsebojni energiji mladoporočencev. No, ali pa o torti, če tiste prave energije ni. Zares pomemben je tisti trenutek, ko rečeš: »Da - vzamem.« In takrat se v tvojem srcu nekaj zgodi. Na licu se pojavijo solze sreče, nasmeh in iskra v očeh. Stisk roke, ki ti pove vse. Pomemben je tisti trenutek, ko se s partnerjem pogledaš v oči in veš, čutiš in to pokažeš vsemu svetu – ta človek je pravi zame. Vsa ljubezen, naklonjenost, zaupanje, spoštovanje, razumevanje - vse to je v tistem pogledu.

Se boste vprašali, ali se s poroko res kaj spremeni in je potem življenje drugačno? Brez pomisleka vam odgovorim: Se! In je! Življenje seveda teče naprej. Služba, obveznosti, tudi računi še kar prihajajo. In težave, težke odločitve so še vedno tu. Težki trenutki, še večja odgovornost, saj kar naenkrat nisi več odgovoren le zase, ampak se zaveš, da si sedaj resnično v dvojini. Saj si bil že prej, kot par, a vendar je drugače. Če je ob tebi tista prava oseba, ti že pogled na svojo levo roko, ki jo krasi prstan, nariše nasmeh na obraz in lep občutek te ponovno prevzame, ko se zaveš, da si z nekom resnično povezan. Pa ne zaradi lepega, bleščečega prstana, ampak zaradi tistega, kar ta prstan predstavlja.

Najbolj nenavadno pa je, ko te vprašajo: »Kako kaj mož?« Ali pa, ko ga predstaviš: »To je pa Peter, moj mož.« Sčasoma se navadiš. Mož in žena lepo zveni in ja, lepo je biti žena. Ne bom rekla, da po poroki še bolj ljubiš, bolj ne gre. Ampak je vseeno drugače, bolj predano, še bolj povezano kot prej. Srečna sva bila že pred poroko. Pa po njej? Sva srečnejša, bolj zaljubljena, se bolj spoštujeta, se več pogovarjata? Nekako lahko na vse odgovorim: »Ne, pa vendar ja.« Težko je razložiti. Vse to, vsa ta občutja so bila prisotna že prej. Poroka je za naju, ki sva si poroke oba želela (nekoč, nekdanj, s pravim človekom), vse te občutke le še utrdila.

V kolikor si poroke ne bi želela, bi nama »koruzništvo« še naprej zadostovalo. Seveda nisva popoln par. Daleč od tega. In seveda se skregava. Tudi večkrat na dan, če je potrebno. Lažejo tisti, ki pravijo, da se vedno v vsem strinjajo, da se nikoli ne prepirajo. Ljudje smo, pa če se lahko še tako dopolnjujemo, različni. Vseeno pa se po poroki stvari spremenijo. Na lepše. In če je bilo že prej lepo, je potem le še lepše. In takrat, ko začutiš tako, takrat je bila formalna sklenitev zveze vseeno »nekaj več« kot list papirja. Zato, če si poroke želite in je ob vas pravi človek - priporočava!

Anita in Peter

DNEVNIKOVA IZVIDNICA

GLASUJ ZA SVOJ KRAJ – GLASUJ ZA GRAD!

Projekt Dnevnikova izvidnica je vseslovenski izbor do turistov najprijaznejšega kraja. Gre za projekt, ki želi preveriti dejansko stanje na področju turizma pri nas. Letos se med 16 kraji za ta naziv poteguje tudi Občina GRAD.

Z željo, da bi preverili dejanske razmere v turizmu pri nas, bodo naključno izbrani slovenski kraji ocenjeni skozi oči tujih državljanov, Dnevnikovih izvidnikov. Turistično ponudbo bodo raziskali nenapovedani. Preverili bodo storitve turistično-informacijskih centrov, preizkusili gostinsko in hotelsko ponudbo, si ogledali znamenitosti in kot pravi turisti spoznavali naključno izbrane kraje. Osredotočili se bodo na gostoljubje, urejenost, videz in čistočo obiskane kraja, zanimali jih bodo označenost kraja in prometne povezave ter seveda kulturna, zabavna, rekreacijska, gastronomska in nastanitvena ponudba kraja.

Njihova doživetja, vtise in izkušnje bodo Dnevnikovi novinarji podrobno opisali v tedenskih reportažah in jih nadgradili s strokovnimi mnenji uglednih poznavalcev turizma in etnologije.

Reportaže in utrinke najdete na Dnevnikovih straneh Prosti čas ter na <http://izvidnica.dnevnik.si>, [facebook.com/dnevnikovaizvidnica](https://www.facebook.com/dnevnikovaizvidnica), na Radiu Si in na www.eurotourist.tv. Svoj glas za GRAD lahko oddate z glasovnico, ki je vsako sredo objavljena v časniku Dnevnik in na spletni strani <http://izvidnica.dnevnik.si>.

Naj bo ta izvidnica obenem prijazen poziv vsem občanom, da bomo ne samo tokrat, temveč vedno turistom prijazna občina, ki jo bodo z veseljem še večkrat obiskali.

Vse do 8. septembra 2015
poteka vseslovenski izbor do
turistov najbolj prijaznega kraja.

Med 16 kraji se za ta naziv
poteguje tudi Grad.

Glasujmo za Grad!

Glasovnica, s katero lahko oddate svoj glas,
je vsako sredo objavljena v časniku Dnevnik in na spletni
strani <http://izvidnica.dnevnik.si>.

